

Nhỏ Là Đặc Biệt

Contents

Nhỏ Là Đặc Biệt	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	8
6. Chương 6	8
7. Chương 7	9
8. Chương 8	10
9. Chương 9	12
10. Chương 10	13
11. Chương 11	14
12. Chương 12	16
13. Chương 13	18
14. Chương 14	22
15. Chương 15	23
16. Chương 16	24
17. Chương 17	25
18. Chương 18	27
19. Chương 19	28
20. Chương 20	30
21. Chương 21	32
22. Chương 22	34
23. Chương 23	35
24. Chương 24	38
25. Chương 25	40
26. Chương 26	42
27. Chương 27	43
28. Chương 28	46
29. Chương 29	47

Nhỏ Là Đặc Biệt

Giới thiệu

Đây là những truyện hướng đến những bạn trẻ, chủ đề cũng rất đời thường, tình yêu, tình bạn, n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nho-la-dac-biet>

1. Chương 1

Hồi ức

_êy Bảo qua đây chơi với tao đi - 1 con nhóc chừng 5-6t gọi 1 thằng bé cùng độ tuổi

_chờ tao tí xíu, qua liền - thằng nhóc ấy trả lời

_sao mà là con gái mà thích chơi siêu nhân quá dzậy? - thằng nhóc hỏi

_tao thấy dzui thì tao chơi, hỏi nhảm - con nhóc ung dung

_ùh ha, thui cho tao chơi dzới- thằng nhóc cười hòa

thế đó, 2 đứa có 1 tình bạn thật đẹp và vững bền thế đó.

Hiện tại

“tính tông...” tiếng chuông cổng 1 người phụ nữ hiền hậu lên tiếng

_Bảo hả con, vô nhà đi, con Nghi nó còn ngủ ở trên lầu đó con gọi nó dzậy dzùm mẹ đi (chú thích: vì 2 đứa rất thân nên tụi nó gọi phụ huynh của nhau là ba mẹ luôn)

_dạ - Bảo nhanh nhẹn tiếng dzô phòng nó

_heeeeeeeeeooooooooo.....dậy maaaaaaaaaaaauuuu -Bảo hét ồm tỏi

_chà ơi cho ngủ tí đi còn sớm mà - nó lè nhè

_sớm cái con khỉ, 7 h' kém 20 rồi đó -Bảo hét to dzô tai nó

_hả...?7 giờ dzô học - Nó hơi tỉnh tỉnh

_ùh thì' sao -Bảo hỏi ngược

_giờ là 7h' kém 20, chết... trễ rồi-nó dzờ mới tỉnh hẳn - sao hok kiu sớm hơn

_ủa chứ ai “chà ơi cho ngủ tí đi còn sớm mà” Bảo nhài giọng nó

_grừ... -nó lò còi mặt ra khi trong miệng còn đầy bọt kem đánh răng

_Thui sớm quá đi, lẹ tao đợi mày ở dưới -Bảo hối

_uh', xuống liền.

Xong nó phi thẳng xuống nhà chào Dad vs Mom, hok quên đem theo ổ sandwich dzới cái hộp sữa (nó cực thích uống sữa, nên mới cao được như dzậy). vừa đi nó vừa hỏi:

_lẹ y trể rồi mà mày cứ rề rà

_tại ai mới trể, còn cần nhần -Bảo nhần nhó

_thui hok cãi nữa tập trung lái y - nó giục

_biết roài

7h' kém 3 "chúu" 2 đứa dzô cổng an toàn, chuông cũng vừa reng cả lớp dzô chỗ ngồi, bà cô CN đi dzô nói to

_hum nay lớp chúng ta sẽ có 1 bạn mới vì vậy các em hãy dzúp đỡ bạn. Em dzô đi

1 thằng con trai bước dzô, cả lớp mắt chữ O miệng chữ A

_Mình tên là Vũ Minh Duy, rất dzui được gặp các bạn và rất mong các bạn dzúp đỡ -Nói xong Duy nháy mắt 1 cái làm cả bọn con gái hóa đá (trừ 1 đứa đang cầm cuốn truyện đọc lên "lớp trưởng gương mẫu ghê")

_chài ơi đẹp trai wo àh - con nhỏ thứ 1

_ùh . be my boy, please - 1 con nhỏ nữa 2 mắt hóa tịm (nham nhỏ thật)

_đúng dzậy, lớp chúng ta thật may mắn có tới 2 hotboy, hok biết nân hâm mộ ai đêy -nhỏ khùng thứ 3

"RẦM" tiếng đập bàn của chị phù thủy

_Các em im lặng nào, DUY em ngồi cạnh Nghi nhé - bà cô xếp chỗ

nghe tên mình nó mới ngẩn đầu lên thì Duy đã xuống ngồi cạnh nó từ lúc nào

_cô ơi, "trưởng trưởng" sướng quá được ngồi với cả 2 hot boy lun òy - 1con nhỏ nhẽo

_đúng đo cô, xếp lại chỗ đi mà cô - 1con khác nài nĩ

_không xếp gì nữa hết cả lớp lật tập trang ...

_chào bạn tui là Duy, ta làm bạn chứ - Duy chìa tay

_OK, rất hân hạnh -NÓ cũng dzô tư bắt lại - Thui học y - nói rùi nó quay lên bảng nghe dzăng pài.

"hừ dám bắt chuyện với nhỏ hả ?" Bảo tức tối (ông này dzô dziên ng' ta lam' wen thôi ma)

2. Chương 2

Giờ ra về

_hẹn tao ra đây có chuyện gì hok?- Bảo hỏi

_ùh có. Bộ mày thích lớp trưởng hả?- Duy giớ mới hỏi

_có, thì sao? - Bảo dứt khoát

_thế thì tao muốn cạnh tranh công bằng với mày- Duy thỏa thuận - Nhỏ sẽ là của tao.

_OKie nhưng chắc chắn mày sẽ hok چرا được nhỏ đâu - Bảo cười khẩy

_Cứ chờ mà xem

Trước cổng ngay sau đó

_mày làm gì mà lâu quá dzậy?- Nó hỏi

_hok có gì về thôi - Bảo nghiêm mặt

_có chuyện gì mà mày ra trể còn nghiêm trọng nữa là sao ? - nó tò mò

_Đã nói là hok có gì mà - Bảo gắt

_hok có gì thì thui làm gì dữ dzêy, xừ..- nó lấy

2 đứa chở nhau về nhà mà hok nói tiếng nào .

Nó dzô nhà chào Da vs Ma rồi nhào thẳng lên phòng lấy mấy con siu nhân gao bằng bông ra đánh, đập, đá, dzông (ax, bạo lực quá thấy)

”hừ dám gắt gỏng với mình vô cớ hừ đồ chết bầm, ta sẽ băm mi ra từng mảnh hahaha

Nhà hần

“chết rùi nãy mình hơi quá lời với nhỏ rùi, chắc mình phải xin lỗi nhỏ thui” Bảo lôi em iphone của mình ra “bíp bíp”

Tại nhà nhỏ

“zzzzzzzzzz..”tiếng chuông tin nhắn của nó reo lên

“XIN LỖI MÀY NHOA TAO GẶP CHUYỆN HOK DZUI, THA LỖI NHA, LUV DIU ” dòng chữ trong điện thoại người gửi là hần

“hừ gây ra lỗi rồi xin lỗi àh sao khôn dzêy? >0 ”đi tha cho tao y mà” tin nhắn năn nỉ

“thui tao tạm tha ày nhưng tái phạm thỳ bye bye em iu nhá” no dọa

“ừh ừh em iu biết rùi cảm ơn anh iu” bảo trêu nó

2 đứa cùng tắt máy rùi đi ngủ lun.

Năm lớp 8, 1 lần Bảo sang nhà nó nhưng nó hok có nhà Bảo thấy 1 cuốn sổ trên bàn của nó được trang trí khá đẹp nên tò mò mở ra ai ngờ đó là “nhật kí” của nó và nội dung như sau:

” ngày... tháng... năm...

Hum nay tắm X-men mới thơm lắm sao, àh còn mấy cuốn truyện Yaoi nữa chứ mới mò thấy thú dzị ghê đọc hay hay chắc phải mua tiếp mới được, tình yêu con trai thú dzị hơn mình tưởng thui hok thích con trai yêu con gái nữa , qua đọc Yaoi còn sướng hơn ”

đọc được mấy dòng đó Bảo hoảng hồn vì nó là con gái mà tắm X-men (tắm tạm) đọc truyện Yaoi (tình yêu giữa nam vs nam)(hok thể nào)

sau đó thì Bảo rất shock nhưng rùi cũng chấp nhận và vẫn thích nó trầm lặng (kiên nhẫn ghê, pái phực)

3. Chương 3

Sáng hum sau, Bảo tiếp tục qua nhà đón nó như mọi ngày.

_dzậy chưa “heo ngủ” -Bảo la lớn

_Rồi, ủa muh’ tự nhiên biệt danh đo ở đâu ra dzêy, số...-nó huých 1 cái vô hông Bảo, hần la oai oái, rồi 2 đứa “lú lo” chở nhau tới trường.

Trước cổng trường, Duy đứng và chứng kiến hết cảnh “lú lo” của tụi nó.

“hừ du’ j’ thỳ’ hần cũng la’ bạn thân nhỏ nhưh hok sao minh’ có cách để nhỏ là của minh’”

Dzô lớp, tụi nó an tọa dzjà chỗ của mình

bà cô đi dzô và nói lớn”

_hum nay chúng ta có 1 bạn mới nữa, mong các bạn dzúp đỡ bạn ấy nha -Bà cô hok bjt sao mùh vừa nói vừa toát mồ hôi -thui em dzô lớp đi

_Chào, tui là Lâm Di San San, chỗ của tui ở đâu ? - San cất dzọng chảnh chọe và hất mặt lên hỏi bà cô

_àh... àh.. chỗ của em bên cạnh Phương Du nha - bà cô lấp bắp, sợ sệt

_xi'...- San hếch lên nhìn bà cô rùi về chỗ ngồi

_chào bạn, mình là P.Du rất mong được làm quen - Du đưa tay ra

_Đồ nhà nghèo, im đi hok bạn bè j' với mày hết - San noi to

_oh...-Du hết sức ngạc nhiên nhưng cũng quay lại học bài

“reeeeennnggg...” giờ' ra chơi

_Nghì, tôi phải nhờ em rồi! làm ơn hướng dẫn San cho tôi nhé, cô pé ấy là con của người đã góp tiền xây nên ngôi trường này (ngôi trường này dành cho con nhà giàu), cả em nữa Bảo -bà cô nói trong đau khổ

_dạ em sẽ cố gắng ạh -Đồng thanh

_Chào mình là Nghì hum nay mình sẽ hướng dẫn bạn...-chưa kịp nói hết câu SAn đã chen ngang

_chào bạn, bạn có bạn gái chưa?bạn hướng dẫn ình nha - mắt San sáng rõ nhưng hok fải dzối Nghì mà là dzối bạn bên cạnh -là Bảo

_Gi' chứ ? tụi chỉ đi chung dzối Lớp trưởng thui muh'- Bảo cũng hơi ngạc nhiên

_đi ma' đi nha năn nĩ lun oh- San không nhẽo (bảo đảm bà này mê trai oy')

Nó huyết tay Bảo ra hiệu nhưg trong lòng cứ sao sao ấy.

Duy chờ thời cơ rủ nó đi chơi lun

_hey! yo! 6h' tối nay rãnh hum? -Duy cười thật tươi

_hả? ờh.. rãnh thy' sao - nó tròn mắt

_Đi chơi dzối tui nha ?- Duy đá lông nheo dzối nó nhưng nó 0 quan tâm mà chỉ gật đầu cái rập như robot.

Bảo thì phải hướng dẫn cái pà lemon question (chanh vs hoi áh) đi tham quan trường

Giờ ra về

_êy chở tui dzề y, ng' nha' tui bận ury'- SAn chu mỏ

_ng' nha' cô bận thi' mặc cô -Bảo lạnh lung'

_nhưng ma' ng' ta thích đi dzối cậu - San mắt long lanh (pà này dzạo trai thí gớm)

_Thui mày chở San về đi, Duy chở tao rùi - Nó nói = dzọng sâu đời

_nhưng mà...-Bảo hết sức kinh ngạc

_hok sao ma'-nó cười hiền

_Đi thôi Nghì - Duy thúc rùi nhìn Bảo cười nữa miệng

Bảo đành phải cho cô “chảnh” qua dzang, trên đường mùh cô ta cứ “rúu rít” như chim hót muốn điếc cái lỗ tai lun.

Tại nhà Nghì

_Thanks Duy, Nghì dzô đêy -nó chào

_êy 6h' nhớ nha Nghì -Duy nhắc

_uh'm- nó cũng miễn cưỡng trả lời-bye

Lên phòng nó lại suy nghĩ tại sao nó buồn đến dzậy” chẳng lẽ mình... hok đời nào, hok thể nào..., thui đi tằm hok suy nghĩ nữa lát có người đến rước mà” nó tự nhủ rồi lắc đầu

6h’ đúng Duy đã xuất hiện trước cửa nhà nó “tính toong...”

_Bảo hả...? ủa, cháu tìm ai? - 1 người phụ nữa ra mở cửa

_dạ cháu chào bác cháu là Duy bạn của Nghi ạh - Duy lễ phép trả lời- chắc bác là mẹ của Nghi?

_uhm’ ta là mẹ nó, cháu dzô nhà đi để ta gọi nó -bà hiền hậu trả lời nhưng vẫn còn ngạc nhiên

_thui khỏi mẹ, con xuống rồi -Nghi lên tiếng

_thui cháu chào bác ạh -Duy nói rồi đi ra trước

_dạ chào mẹ con đi ! -Nó lặng lẽ bước theo Duy

“ủa sao thằng Bảo đâu mà con pé đi với cậu này?” mẹ nó ngạc nhiên

_tụi nhỏ bi h’ thật khó hiểu - ba nó cũng lên tiếng

khoảng 15 sau “tinh...toong.”

_mẹ ơi Nghi có nhà hok mẹ ?- Bảo mới réo

_ủa con hok bjt j’ sao nó đi với cái cậu Duy gì đó rùi - mẹ nó mới nói

_dzậy hả mẹ, dzậy thụ con dzề, chào mẹ con về - Bảo chào mẹ nó rùi đi thẳng

_chắc chắc kiểu này là dzận nhau rùi ông ạh - mẹ nó lắc đầu

_có thể lắm - ba nó cũng hết ý kiến.

4. Chương 4

Thế là nó và Duy cứ đi chơi nhưng nó đâu biết rằng có 1 người lòng đang đau thất.

_Nghi àh đi chỗ này đi...co trò gì ở đằng kia kìa ...-Duy cứ nắm tay nó kéo đi hết chỗ này đến chỗ khác nhưng nó vẫn hok hề có chút cảm giác mà ngược lại trong lòng nó cũng rất đau khi nghĩ đến chuyện của San và hắn.

“không được nghĩ tới tên khỉ đó nữa không thể...”nó tự nhủ rồi lắc đầu lia lịa

_thôi chúng ta nghỉ chút đi, để mình mua nc cho Nghi nha - Duy nói rồi bước

“sao dzậy ta, hum nay nhỏ hok được dzui, chắc phải tìm cách khác” Duy quay về với 2 lon nc mát lạnh và đưa cho nó 1 lon

_sao mình thấy Nghi có vẻ hok vui ? - Duy hỏi

_àh ừm thì... hok có gì đâu chỉ là một số chuyện riêng thui, Duy hok cần phải bận tâm đâu - nó cười ngượng

_thui hay chúng ta dzề nha cũng đã trễ rồi còn gì?-Duy nói

_uhm’ chúng ta dzề- Nó cũng đồng tình

Nó về tới nhà

_tại sao con đi mà hok cho thằng Bảo nó biết để nó qua đây tìm con nàh? -mẹ nó hơi gắt

_con...-nó lúng túng

_đúng đó con làm nó lo lắng lắm đó - ba nó giờ mới nói

_dạ thui chào ba mẹ con lên phòng-nó lẩn tránh

“lo lắng ỉn ư? sao có thể?”nó cũng hok dám tin

sau đó nó lại lấy em nhật kí iu dấu hí hoáy viết (viết j' dzêy cà?) và thiếp đi lúc nào hok bít.

Sáng hôm sau

_thằng Bảo nó gọi điện ẹ bảo hôm nay nó bận nên chú tư (tài xế nhà nó) sẽ chở con đi học- mẹ nó nói

_dạ con biết rồi, chào mẹ con đi -nó còn thấy hụt hẫng hơn nữa

_Nghỉ này, con và thằng Bảo dzận nhau à?- mẹ nó hỏi

_dạ hok có đâu mẹ, thui con đi-no lẩn tránh

Nó tới trường với tâm trạng hok hề hứng thú. hum nay dzô lớp mà cả nó lẫn hần cũng chẳng thèm nói dzới nhau câu nào. Hần thì lạnh lùng dzới nó như chưa từng quen. Nhưng lương tâm nó hok cho nó ngồi yên nên nó quyết định giờ ra về sẽ nói chuyện dzới hần. Còn cô nương San San thì cứ bám lấy Bảo như hình dzới bóng làm cả lớp thấy lạ

_êy “trưởng trưởng” sao hum nay hok đi chung dzới anh “đẹp trai”(ám chỉ hần) nữa dzêy ?

_uh'm thì Bảo cũng phải hướng dẫn thêm cho bạn mới nữa ma'- nó cười buồn

_uh' nhắc mới nhớ , con nhỏ đó chanh chua thấy mùi ghét- rồi bọn con gái lại túm tụm nói xấu pà “hám trai” kia

Duy cũng rủ nó xuống canteen chung cho dzui nhưng làm sao nó dzui nổi cơ chứ trong khi 2 bạn kia đang tay trong tay(chỉ có pà hám trai mới níu tay hần thôi chứ hần hok có níu lại)

Rồi giờ ra về cũng đến,

_nhà hum nay mà làm sao dzêy ? sao hok nói chuyện dzới tao? -nó bực tức

_chẳng có gì để nói -lạnh lùng vẫn lạnh lùng

_nhưng tao thì có đó, tại sao lại hok có gì để nói, mười mấy năm làm bạn dzới mà chẳng lẽ chỉ có 1 câu nói đó thôi sao - Nó vừa nói vừa rưng rưng.

_thế thì sao?- Bảo lạnh nhạt hơn mức bình thường

_thôi được nếu mà đã như thế tao cũng hết cách , tình bạn này chấm dứt tại đây, tạm biệt mà , chúc mà hạnh phúc - Nó nói nhưng sắc mặt thì trắng bệch hết sức sống

_.....vẫn im lặng nhưng trong lòng hần như xé toạc khi nhỏ nói câu đó“nhỏ đi thật sao?”

Nó khóc vừa khóc vừa chạy và hok biết nên chạy về đâu.

“đau quá, tim mình sao đau thế..”nó đã òa khóc, bầu trời cũng òa khóc theo nó, mưa to quá, “ông trời ơi tại sao người ban cho con hạnh phúc rồi cướp nó đi như chưa từng có..” nó vừa khóc vừa hét trong đau khổ rồi thiếp đi vì lạnh và đói

” nhò đâu rồi, trời mưa thế này...” Bảo rất lo tim rất đau và

_Nghỉ, Nghỉ ơ tỉnh dzêy đi, Nghỉ ..-Bảo gọi nó

_Bảo.. bảo...-nó gọi nhưng hok mở mắt

Rồi hần đưa nó về nhà mình vì sợ ba mẹ nó lo nên nói dối là nó qua nhà hần ngủ vì ba mẹ hần bảo.

5. Chương 5

Sáng hum sau

_Aaaaaaahhh.. sao tui lại ở đây?- NÓ la hét um sùm

_Hum qua.. cô khóc rồi bỏ chạy có đứa nhìn thấy lại báo cho tôi nên tôi đưa cô về đây -vẫn lạnh lùng

_ùhm... dzậy hả-nói rồi nó bật dậy -cảm ơn, nhưng cũng xin lỗi vì đã làm phiền. nhỏ quay bước

Bảo kéo tay nó và ôm nó từ đằng sau

_Đừng đi xin ma.. cậu đó, hãy cho tớ 1 cơ hội để có thể chuộc lỗi, làm ơn- Bảo ghen ngào nhưng thật nhẹ nhàng

_.....-nó im lặng hok nói nhưng cũng không đẩy hẳn ra

_được hok, tớ có thể hok?-Bảo dịu dàng xoay người mó đối mặt với mặt mình-hãy trả lời cho tớ biết

_....- Nó hok nói nhưng thay dzào đó là cái gạt đầu và rồi....(các bạn đoán xem nào)...một nụ hôn thật ấm, thật ngọt ngào và thật nồng cháy.

Thế rồi nó vs Bảo cứ giữ nguyên tư thế (ax ax)

_còn giận hả cô nương ? tha lỗi cho “em iu” này nha nha -Bảo chỉ có thể nhẹ nhàng khi ở với nó thôi ”dzậy là nhỏ hok như mình đã nghĩ

_“anh iu” này hok dám đâu, tại ai mà “anh iu ” bị ngắt chứ, còn đi với nhỏ đó rồi còn lạnh lùng nữa, xí....-NÓ kể tội hẳn ra rồi lấy

_thui mừi cho xin lỗi, “em iu” sẽ hok bao giờ làm cho ”anh iu buồn nữa ha - Duy hứa

_Nhớ đó- thế rồi chúng nó lại hòa và level up của sự bền vững cũng như hạnh phúc.

Sáng hum sau

_hey dzui lại òy, hình dzới bóng lại găng kết rồi nha, công khai lun nha - mấy nhỏ con gài chọc nó làm nó đỏ như muốn đào cái lỗ chui xuống đất

_thui đừng chọc nữa nó nở mũi lun òy kìa - 1 đứa chọc... chúng nó cười nói rất dzuj dzẽ

Ở 1 góc nào đó

_hẹn tôi ra đây có chuyện àh ?- Duy hỏi

_có mới hẹn, anh biết tin gì chưa họ đã hết giận nhau rồi thậm chí còn công khai kuôn rồi đó -Nhỏ San nói với dzọng đầy thách thức

_liên quan đến tôi với cô àh? - Duy hơi bực

_sao lại hok chứ, tôi thích Bảo còn anh thì với Nghi, sao ta hok trao đổi 1 thỏa thuận nhỉ?- San gợi ý

_ý cô là...-Duy lúc này mới nhận ra

_ý tôi là ...- San nói khẽ vào tai Duy điều hi đó.

6. Chương 6

_sao cơ? - Duy ngạc nhiên thật sự khi San vừa nói xong

_đồng ý hok?-San hỏi lại

_ùhm..ờh thì ...uhm...thì có nhưng có hơi quá hok?-Duy lo lắng
_hok có gì là quá đáng đối với con San này - San nở 1 nụ cười nửa miệng
>>>>>>>>kết thúc cuộc gặp gỡ

7. Chương 7

Bảo lo lắng bế nó dzô BV

_xin lỗi, nhưng anh hok được vào phòng cấp cứu - 1y tá nói

_làm ơn, cứu lấy cô ấy - Bảo nói trong tuyệt vọng

30 sau cà 4 phụ huynh của cả Bảo lẫn nó đã đến

_Bảo, Bảo, con Nghi nó có bị làm sao hok hả, Bảo, tại sao lại như dzậy ?- mẹ nó hốt hoảng

_kia bà, từ từ để nó trả lời chứ, Bảo nói cho 2 bác biết đi có chuyện gì xảy ra ?- ba nó bình tĩnh hơn hỏi Bảo

_dạ... - Bảo đang định nói nhưng bác sĩ ra đi ra

_ai là ng' nhà của cô pé -ông bác sĩ hỏi

_là chúng tôi -Ba vs ma nó trả lời.

_cô pé bị mất khá nhiều máu, nhưng BV chúng tôi lại đang hok có máu AB vì vậy...-bác sĩ ngập ngừng nói chưa hết câu thì Bảo lên tiếng.

_hãy lấy máu của cháu, cháu nhóm AB

_Bảo...- ba vs mạ hấn

_vậy được rồi hãy theo tôi -bác sĩ nói

_lạy trời cho con bé tai qua nạn khỏi - mẹ Bảo cùng hok kém phần lo cho nó

2 tiếng đã trôi qua từ lúc Bảo hiến máu, bác sĩ đã ra

_tình hình của cô pé bị h' đã qua cơn nguy hiểm nhưng vẫn còn rất yếu - Bác sĩ thông báo tình hình của nó

_cảm ơn, cảm ơn bác sĩ nhiều lắm - mẹ nó như đã nhẹ nhõm bớt phần nào

Mọi người vào phòng hồi sức để thăm nó

_thật là tội nghiệp con bé - ba hấn cũng rất quan tâm

_nào, Bảo kể ch chúng ta nghe có chuyện gì đi nào? -lúc này Ba nó lại lên tiếng

_dạ...cũng hok có chuyện gì to tát lắm đâu ăh (chời, chuyện này nhỏ dzữ ha) chỉ là Nghi bảo để nó đi mua nước, khi băng qua đường thì có 1 chiếc xe đã thắng hok kịp... (xạo hok)-Bảo “thật thà” kể lại

_nhưng còn người đụng con bé đâu? - mẹ hấn hỏi

_dạ, hấn đã trốn rồi ăh - Bảo dàn dựng

_đúng là người hok ra gì mà - ba hấn cũng tức tối

Cô y tá bước vào

_đến giờ tiêm thuốc cho bệnh nhân, đề nghị người nhà ra ngoài

_ùh chúng ta ra ngoài thôi- bà nó thúc

Đã 3 ngày trôi qua rồi nhưng nhỏ vẫn chưa tỉnh, Bảo rất lo lắng

_em hãy tỉnh lại đi, xin em...- Bảo nói với nó - hok có em anh rất đau khổ em biết hok, hãy tỉnh lại đi..

Tay của nó đột nhiên động đậy và có dấu hiệu của sự tỉnh lại, Bảo vội vàng gọi bác sĩ

_cô bé đã tỉnh dậy, anh có thể nói chuyện - cô y tá nhìn Bảo cười nhẹ nhàng (chứ hok phải là tươi nhất có thể àh vì anh mình quá handsome)

_em đã tỉnh rồi - Bảo đến bên nó dịu dàng

_sao lại gọi là “em” chứ, = tuổi mà -nó nói với dzọng yếu ớt

_thưa anh đến 3 tháng mà còn lí sự àh - Bảo cười rồi nhẹ nhàng nắm tay nó

_nhưng mà xưng “anh, em ” thấy kì ghê -nó ngại

_hok nhưng gì hết, từ nay phải gọi = anh nghe rõ chưa? - Bảo ra lệnh

_uhm’.. ok lun... thích thì chịu - nó cười nhạt

Tụi nó cứ vui vẻ như vậy và đúng 2 tuần sau nó được xuất viện.

=====

_hok thể tha cho nó được - 1 đưa lên tiếng

_hừ, tụi bây được lắm để xem con San này sẽ làm gì - 1 đưa giọng đầy quyền lực lên tiếng

“sha la la la..”(nhạc chuông điện thoại của nhỏ đó)

_alô San nghe - nhỏ nhắc máy

_dạ thưa chị mọi chuyện đã chuẩn bị xong - đầu dây kia đáp

_được lắm, cứ theo kế hoạch mà làm, nghe rõ chưa? - nhỏ dứt khoát

_dạ vâng - rồi 2 bên đều cúp máy

+++++

Hum nay nó đã dần khỏi hẳn và có thể đi học lại

_lớp trưởng có bị gì hok ?- 1 con nhảy tới khi thấy nó

_ùhm đúng đó, mùh sao mà bị dzệy? - 1 đứa khác bon chen

_hok có gì đâu chỉ là tai nạn thôi tụi bây đừng lo - nó cười cho tụi kia an tâm - nhưng cũng thật là may vì tao có thể ngồi đây nói chuyện với tụi bây

_thui dzô học rồi kìa tụi mà dzia chỗ đi - Bảo nhắc

“hừm, còn cười được àh, rồi mà sẽ cười hok nổi khóc không xong đâu” San nghĩ thầm.

8. Chương 8

Hạnh phúc đang từng ngày đến với nó và hẳn rồi 1 ngày

_chờ em 1 chút để em đi mua quà cho nhỏ Ngọc (em họ nó) ngày mai là sinh nhật nó rồi -nó nói

_ùh, mà có cần quân sư đi hok? -Bảo tự đề cao

_thui đi ba, tự tin quá ùi đó -no cười tươi -thui chờ đi sẽ lẹ thui mùh

Rồi nó lại cất bước đến tiệm quá lưu niệm ở góc đường

_hừm.. cái nào đẹp hơn ta..-nó đang cầm 2 sợi dây chuyền mà so sánh
 _cái đó đẹp hơn đó - dzọng nói của 1 cô gái quen thuộc
 _ơ, San San,.. bạn muốn gì nữa đây- mặt nó bỗng nghiêm lại
 _xin lỗi, vì lần đó đã kêu người đánh bạn tôi thật vô lí, thật tôi rất xin lỗi - San nói với dzọng rất có lỗi
 _uh'..ơ' thôi dù gì chuyện cũng đã qua, mình cũng hok trách bạn nữa đâu - nó cũng chẳng trách móc làm gì
 _ùh mình cảm ơn - San cười hiền
 _àh mình cũng thấy cái này đẹp hơn nữa cảm ơn bạn nhé - nó cười nói - mà bạn cũng mua đồ ở đây àh?
 _ừ, lâu lâu mình cũng ghé đi mua đồ linh tinh ấy mà - San giải thích
 _ùh thui bye cậu, có người đang chờ mình ở ngoài, tạm biệt nha - nó chào tạm biệt San
 _ùh bye, àh mà chúng ta có thể... làm bạn hok ?- San đề nghị
 _chắc chắn rồi, chào mừng bạn -nó lại nở nụ cười ấy rồi bước đi
 “sắp có kịch xem rồi bạn ơi” San cười 1 mình
 “ủa sao con nhỏ đó nói chuyện với nó vậy cà?” Bảo thắc mắc
 _chờ lâu hok, àh này em gặp San đó nỏ thay đổi rồi hay sao đó, còn đòi làm bạn e nữa- nó khoe
 _dzậy àh khó tin nhỉ ? - Bảo vẫn còn nghi ngờ
 _thui đi về thụ trẻ rồi đóa - nó hỏi
 Tụi nó vừa đi vừa nói hok ngừng (hạnh phúc quá)
 Rồi sau đó, nó và San là bạn như đã nói
 tụi nó chuẩn bị thi học kì nên đứa nào cũng lao vào bào vớ như điên. Khi thi xong nó và Bảo cùng có 1 số điểm như nhau và lại là số điểm cao nhất lớp (hâm mộ hâm mộ)
 Bản tin tức
 _hôm nay Tập đoàn Vũ Minh (của G/đ Dục) đã chính thức bị phá sản do chủ tịch hội đồng quản trị Vũ Nam đã ăn hối lộ và rút tiền của c.ty xài vào việc riêng, do đó tất cả cổ phần đều thuộc về c.ty Vương Huỳnh (cty của nhà Bảo) cổ đông lớn nhất trong tập đoàn ...- Mc giới thiệu
 _mình ơi chắc tui tổ chức tiệc mừng quá - ba của Bảo
 _sẵn tiện chúng ta tuyên bố lễ đính hôn của bọn trẻ - mẹ Bảo cũng góp ý
 Bỗng 1 ngày khi nó đi chung với San (tụi nó chơi với nhau thời gian cũng lâu nên có phần nào tin tưởng vì thế nó mới dám đi 1 mình với San)
 _ra đây với mình nhé - San rủ
 _đi đâu? - Nó ngu ngơ
 _cứ ra đây đi - san kéo nó
 Nó cũng đi theo nhưng càng đi, cái chỗ San dẫn lại càng tối rồi San bỗng nhiên đẩy nó về phía trước
 _hum nay sẽ là ngày may sẽ hok còn gặp lại Bảo nữa đâu - San lên tiếng
 _ý bạn là sao ? - nó hoảng nhưng hok sợ lắm
 _Còn hỏi nữa, tao chỉ giả vờ kết bạn với mày thui, chuyện của chúng ta chưa chấm dứt đâu - San nói xong bỗng có 1 bàn tay cùng với mảnh vải chưa đầy thuốc mê chụp dzô mặt nó -> nó ngất.
 _làm tốt lắm Dục, còn chuyện của cậu với gia đình Bảo tôi sẽ giúp.
 Rồi nhỏ cúi xuống lục chiếc thoại của nó và bấm số gọi

__Alô Nghi hả có gì hok? - Bảo vui khi nó gọi

__.....- đầu dây kia im lặng

__A lô, Nghi em có đó hok ? -Bảo bắt đầu lo lắng

__ là mình đây Bảo ạ, hok phải Nghi - San trả lời dzọng thật đều

__Nghi đâu, tôi cần gặp cô ấy? -Bảo gấp gấp

__từ từ đã nào, cô ấy ở ngay đây nhưng muốn gặp àh đâu dễ thế - nhỏ cười nửa miệng

__cô muốn gì ? - Bảo đang mất bình tĩnh

__tôi muốn có 1 thỏa thuận

__nói đi, cô muốn gì? -Bảo tức mình

__tớ muốn cậu chia tay với Nghi và làm bạn trai tớ, vậy đã đủ chưa - SA n cười khẩy

__Cô thật quá đáng - Bảo hét

__thôi được nếu muốn nó trở về an toàn thì thực hiện đi, còn nếu hok thì cậu nên biết chuyện gì sẽ xảy ra, nếu đồng ý thì 5 h' chiều mai hãy ra coffee ... gấp tớ nhé, suy nghĩ kĩ đi , moah - nói xong San còn hok quên gửi nụ hôn thách thức rồi cúp máy hẳn.

lúc này Bảo ngồi nhưng tay nắm chặt hok biết phải làm sao.

Đúng 5 h' chiều Bảo ra địa chỉ đã hẹn

__òh cậu đến rồi àh, đã suy nghĩ kĩ chưa ? - San làm như mình vô tội

__câu trả lời của tôi là

Cánh cửa nhà kho mở toang

__ Nghi, Nghi ơi e ở đâu ? - Bảo thất thanh

__ Bảo, Bảo - Nghi cũng nghe thấy và gọi lại

__Nghi, mọi chuyện đã ổn rồi - Bảo ôm nó vào lòng khi nó còn khóc sụt sùi

__hức hức, làm sao mà a vào đây được ? bọn chúng đâu ?- Nó lo lắng

__anh đã “xử lí” hết rồi e đừng lo - Bảo nói nhưng hok nhìn mặt nó .Bảo cũng đã đưa nó về nhà an toàn.

9. Chương 9

Qua những ngày sau đó, Bảo hok còn đến đón nó đi học nữa, thậm chí còn chuyển lun chỗ ngồi sang ngồi cạnh San. Nó thật sự hệt hăng

“tại sao chứ, a ấy đã nói sẽ hok bao h' giận vô cớ nữa ma’? lại còn đi với cô ta ”

Chiều hum ấy, hẳn hẹn nó ra cổng sau

__Nghi àh- Bảo ngập ngừng

__sao? “hok lẽ là cầu hôn mình ” nghĩ đến đó nó thật sự hạnh phúc

__chúng ta chia tía nhé - Bảo nói lạnh lùng

__Sao? - Nó hết sức ngạc nhiên, tìm nó như tan vỡ khi Bảo nói câu đó - a đừng có giỡn àh nha

__là thật, hãy chia tay đi - Bảo lập lại 1 lần nữa và quay mặt bước đi - chúc e hạnh phúc

_sao có thể, tại sao, sao lúc nào cũng vậy chứ...hức hức - nó òa khóc rồi chạy đi “hạnh phúc ư, a như thế làm sao e có thể hạnh phúc được ” nó cứ chạy đi mãi.

“Nghĩ àh, a xin lỗi a thật sự xin lỗi nhưng a hok còn cách nào khác để bảo vệ e” con tim Bảo lúc này như có con dao cắt ra từng mảnh.

1 tháng sau đó kể từ ngày Bảo nói lời chia tay

_thưa ba mẹ con muốn đi du học - Nó nói về nghiêm túc

_sao lại đột ngột và ngay trong thời gian này vậy con? - mẹ nó ngạc nhiên trước câu nói của nó

_tại sao lại thế, chúng ta đã chuẩn bị mở tiệc tuyên bố lễ đính hôn của con và thằng Bảo - Ba nó sững sốt

_thưa ba mẹ chúng con đã chấm dứt rồi ăh - nó nói mà hok có chút tình cảm

_tại sao vậy, lại giận nhau àh? - ba lẫn mẹ nó

_lần này là nghiêm túc -nó nói lạnh băng rồi đi lên lầu

_vậy là sao ? - ba mẹ nó ngỡ ngàng

“I used to be love drunk..”tiếng chuông điện thoại của Bảo reo lên

_alô, Bảo nghe - Bảo trả lời

_con Nghi nói con vs nó chấm dứt rồi, có thật hok?- ba nó hỏi gấp

_dạ, đó là thật ăh - Bảo nói cũng hok cảm xúc

_nó đòi đi du học con có biết hok? - ba nó nói thêm

_dạ thưa con hok biết - dứt khoát hẳn trả lời

_thôi được chúng ta tôn trọng quyết định của 2 đứa, chào con -nói rồi ông gác máy

2 tuần sau, tại sân bay

_thằng con chúng ta thật ngốc con Nghi tốt thế này mà - mẹ hần trách móc

_chắc chắc - ba hần cũng lắc đầu

_Cảng hàng không TSN xin thông báo chuyến bay số sẽ khởi hành trong 1 tiếng nữa

_Thui chào mọi người con đi - nó nói giọng buồn và còn quay lại như tìm ai đó ví nó biết bước qua cánh cổng này có thể nó sẽ quên Bảo mãi mãi. Nó kéo chiếc va-li đồ của mình bước thật chậm vào sân bay.

Ở một góc nào đó của sân bay, xa xa chỗ của nó

_Xin lỗi e, chúc em hạnh phúc - 1 người con trai đau đớn nói.

10. Chương 10

Sân bay đã hạ cánh xuống cái nước Mỹ tự do mà nó luôn ao ước đc đến. Nơi đây nó có thể bắt đầu 1 cuộc sống mới.

“reenngg..”tiếng chuông dzô học

_Class, this is your new classmate, her name is Janie so I hope all of you will help her, all right? (cả lớp, đây là bạn học mới của các em, cô ấy tên Janie vì vậy tôi mong các em hãy giúp cô ấy nhé, đc hok?)

_Its ok miss dont worry well help her (đừng lo thưa cô, chúng em sẽ giúp cô ấy) - 1 đứa con trai trông giống người nhật lên tiếng

_All right, you can sit next to Mark, its an empty chair and class please open your book page... (đc rồi, em có thể ngồi cạnh Mark chỗ đó còn trống đó, cả lớp hãy mở sách ra trang...)- Bà cô hướng dẫn

xong nó về chỗ rồi nghe bà cô giảng bài.

Giờ ra chơi hum đó

(bắt đầu từ chỗ này là tiếng anh dịch việt)

_hey chào bạn , tui là Yuki rất mong đc làm quen- Yuki là cái thằng con trai hồi này phát biểu

_đc, rất hân hạnh gọi tôi là Janie - nó cũng đáp lễ nhưng hok mỉm cười

_bạn có thích tham gia nhóm chúng tôi hok ? - Yuki hỏi nó

_uhm rất vinh dự, nhưng mà là nhóm gì cơ?-nó tò mò

_nhóm chúng tôi là nhóm Fly High là 1 nhóm bình thường thui àh - YK giải thích

_1 nhóm ư? thế những người còn lại đâu?- nó hỏi

_có 5 người trong nhóm gồm tui, Yoon Hye, Marie, Jack và Mark nếu cậu gia nhập thì cậu là thành viên thứ 6 đấy- YK cười thật tươi

_okie đồng ý - Nó cũng hok mún riêng lẻ nên đành gia nhập

sau đó là một tràng giới thiệu của YK về những người trong nhóm:

Marie: ng' Pháp, đẹp, năng động thẳng thắn.

Yoon Hye: ng' Hàn khá xinh ít nói nhưng rất dịu dàng vs tế nhị.

Jason: khá điển trai, ga lăng vs đa tình nhưng cũng hok nói nhảm lắm.

Mark: đẹp lạnh lùng, cao ráo ít nói và bí ẩn đó là những gì YK có thể kể về Mark.

Yuki thì tự nói mình là nhieu chuyện nhưng tốt bụng (nhieu chuyện thì có nhưng tốt bụng thì chưa chắc)

nó : 1 đứa trở nên lạnh lùng vì lí do ai cũng biết, cực kì ít mở lời và 1 điều ai cũng biết đó là nó đẹp nét đẹp Á Đông.

11. Chương 11

Cũng đã đc 2 ngày kể từ khi nó đến đây, ở chỗ nhà nó đang định cư là 1 ngôi nhà khá to, giàu có nhưng hiu quạnh, lạnh lẽo và thiếu vắng bóng ng'. Ở đó có 3 người làm 1 bà chủ và 1 thằng con trai trạc tuổi nó. Bà chủ tên Isabella còn đứa con trai tên Kevin.

Lần đầu thấy nó bà Isa rất mừng

_Chào con ta là Isabella, là chủ của ngôi nhà này, ta rất vui khi con đến đây - bà Isa chào mừng nó

_vâng ạh con cũng thế - nó cười nhẹ và lễ phép đáp

_thôi, con lên phòng đi, Alex mau dẫn cô lên phòng - bà Isa sai ng' làm

_cô ơi để em giúp cô - Alex nhanh nhẩu

_đừng gọi tôi là cô, tên tôi là Janie - nó hơi khó chịu về cách xưng hô này vì thấy Alex chỉ nhỏ hơn nó có vài tuổi.

_dạ nhưng bà chủ...-Alex ngập ngừng

_đừng lo tôi sẽ giải thích cho - nó vẫn lạnh nhạt

_dạ đến phòng rồi mời cô... àh chị Janie vào, em đã dọn thật sạch rồi đó - Alex cười với nó

_Cảm ơn em, Alex - nó dịu dàng nhưng hok bộc lộ cảm xúc

Thế rồi nó vào phòng và trước mắt nó bi h' là 1 căn phòng rộng màu vàng kem màu mà nó thích nhất (trùng hợp thui hok có sắp đặt) căn phòng này thiết kế rất đặc biệt đó là cái giường hình tròn nằm chễm chệ giữa phòng chỗ bị hõm xuống xung quanh đó là những bậc thang. Phòng tắm cũng thật đẹp làm toán bằng kính có hoa văn, bồn tắm hình bầu dục nhưng cũng hơi tròn có rải hoa hồng, rất đẹp và rất sạch.

nó bắt đầu sắp xếp đồ vào tủ quần áo rồi thay đồ xong xuống lầu, nó lọ mọ tham quan quanh nhà rồi chạy lon ton vô bếp

_tôi có thể giúp gì hok ? - nó hỏi

_thôi cô chủ ạh, bà chủ đuổi việc tôi mất - 1 chị hơn nó khoảng 2-3 tuổi.

_cứ để tôi giúp cho, tôi sẽ giải thích với bà Isa chứ bây h' tôi rất muốn giúp- nó thuyết phục

_thôi đi Jes để cô ấy làm, tôi là bà Marta rất vui đc gặp cô - bà Marta cười phúc hậu

_vâng ạh - nó cũng lễ phép rồi nhào đầu vô việc

Khoảng tầm 7 h' tối

“cốc cốc cốc” tiếng gõ cửa từ phòng bà Isa

_Thưa bà, đã đến giờ dùng bữa mời bà xuống ạh - Alex nói nhẹ

_đc rồi, ta sẽ xuống ngay đây - bà Isa mệt mỏi trả lời

_Thưa bà đây là những món mà cô Janie đã tự tay nấu đấy thưa bà - bà Marta lên tiếng giới thiệu

_ùh.... nhưng con đang mệt sao lại xuống bếp làm gì ? - bà Isa có vẻ lo

_dạ hok sao đâu ạh, con cũng hok mệt, thưa bác - nó cung kính

_ùhm dzậy để ta xem tài nghệ của con thế nào - nói rồi bà dùng nĩa nếm những món mà nó làm - rất ngon, ta thật hok ngờ - bà cười và có vẻ hài lòng (thật ra nó nấu nhưng bà Marta là người chỉ cho nó cách nếm nếm)

_thôi con ngồi xuống dùng bữa với ta nào - bà hiền hậu, nó và bà cùng trò chuyện và có vẻ hợp nhau

Ăn xong nó định xuống rửa chén nhưng bà Marta và con bé Alex nhất định hok cho vì sợ làm bẩn tay nó.

nó hok lên phòng ngay mà vào phòng đọc sách chọn lọc vài cuốn rồi đem ra vườn đọc cho thư giãn. Đó là những tác phẩm của James Joyce một nhà văn học người Ireland nổi tiếng.

Đã 11 h' khuya nhưng nó vẫn ngâm nga mấy cuốn tiểu thuyết, đột nhiên có tiếng còi xe ô tô trước cổng rồi thấy chị Jes chạy ra mở cửa.

trong xe là ai nó nhìn hok rõ vì nó ngồi ở 1 góc khuất trong vườn, sau đó bước ra khỏi xe là 1 cậu trai trạc tuổi hay lớn hơn nó 1-2 tuổi rất đẹp, 1 cái đẹp hoang dã và dữ tợn. Anh ta vừa vô đến cửa đã vút “bịch” cái ba lô xuống sàn và nói to

_Alex đâu, cất đồ coi

_dạ - nghe lời răm rắp

đúng như nó đoán cậu ta là Kevin cậu chủ căn biệt thự này, nhưng nó cũng chẳng mấy quan tâm và cảm thấy mệt nên cất sách đi ngủ.

Trong phòng nó, nó hok sao ngủ đc có lẽ vì chỗ lạ nên nó xuống bếp lấy trà uống, nhưng vì nhà tối quá nên nó vộ tình va phải 1 người

_xin... xin lỗi - Nó nhanh nhẹn nói

_hok lỗi phải gì hết, cô làm đổ coffee của tôi rồi, mau lấy ly khác cho tôi mau - đó là dzong 1 đứa con trai (chắc các bạn đã đoán ra rồi phải hok)

....- nó im lặng nhưng dzứt cái ly trên tay hấn rồi đi thẳng xuống bếp, còn tên ấy thì chạu ta bậy công tắc đèn

_hở cô là ai? người làm mới àh ? - Kevin nói với giọng coi thường

... - nó vẫn im lặng làm cho hấn tức lắm

_cô bị điếc hay cố tình hok nghe dzậy, muốn bị đuổi việc hok ?

_anh có im đi hok, bộ hok nghe anh nói nghĩa là bị điếc àh? - nó đốp chát

_cô biết tôi là ai hok mà dám hõn xược ?- Kevin đã mất hết bình tĩnh

_hok cần biết, cũng hok mún biết, mệt - nó hơi khó chịu

_cô được lắm...- đầu hấn muốn xì khói rồi dzứt li coffee nóng trên tay nó

“hừ cô ta được lắm, cô sẽ biết tay tôi” hấn tức tối còn nó thì vẫn bình thản pha tách trà nóng. Thế là 1 ngày đầu tiên đã trôi qua với nó.

12. Chương 12

Sáng hum sau thức dậy, vẫn như thường lệ nó làm vệ cá nhân và xuống nhà

_này cô kia, cô làm osin kiểu gì mà dậy trễ hơn chủ vậy ?- lại cái dzong dzô dzuyên + dzữ tợn đó nữa

_này, sao anh ồn ào quá vậy, anh hok nói có ai nói anh căm hok ? - Nó bực mình

_cô...cô.. biết tôi là ai hok mà dám nói chuyện như thế? - câu hỏi cũ rích

_tôi hok lầm anh đã hỏi tôi câu này rồi và câu trả lời của tôi vẫn hok thay đổi HOK BIẾT VÀ CŨNG HOK MUỐN BIẾT - Nó hét to

_cô... cô... bà Marta đâu, đuổi việc con nhỏ này cho tôi - Dzong Kevin ra lệnh

nó cũng chẳng thèm dõ co với cái tên ngang ngược và cứng đầu như hấn nữa nên đi ra ngoài luôn, nhưng hok quên mang theo hộp sữa (hìhì món ưa thích)

Lúc này bà hầu Marta chạy ra

_dzạ thưa câu có chuyện gì vậy ạh ?

_đuổi ngay con nhỏ người làm mới đi cho tôi - Kevin giọng bực tức

_nhưng thưa cậu nhà ta đâu có mướn người làm mới đâu ạh - bà Marta ngạc nhiên

_thế cái con bé người châu Á chuôi ở đâu ra vậy ? - tên này hỏi lại

_dzạ đó là khách của bà chủ, cô ấy là 1 du học sinh đó ạh - lúc này bà Marta mới giới thiệu - thế có chuyện gì hok mà cậu muốn đuổi cô ấy? - Bà Marta thắc mắc

_hok có chuyện gì hết ?- Kevin hơi bị què vì tưởng nó là người ở rồi đòi đuổi nó đi

_Alex đâu ra chuẩn bị xe cho ta -hấn gọi

_vâng ạh - Alex tuân theo

Còn nó thì đến trường với một hộp sữa mát lạnh trên tay, từ nhà bà Isa đến trường đi bộ phải mất nửa tiếng nhưng cũng may là nó quen giấc ở nên dậy sớm vì thế có đi bộ cũng chẳng có trễ. (trường trung học bên ấy 8h' mới dzô học.)

6h' 45 nó có mặt ở trường trung học Winberlade(đặt đại)

_Janie, Janie - Marie gọi

_tôi ở đây.- nó trả lời

_Nhóm mình ở đây nè, mà bạn đi sớm quá ha - Marie nói

_ùh, tôi quen rồi (xạo ngày xưa toàn có ng' kêu hok mà dám nói)

_đây là Jason - Marie dzới thiệu

_chào Jason - nó bắt tay

_chào thành viên mới- anh ta cũng đáp lễ

_còn đây là Yoon Hye - Marie tiếp lời

_chào bạn - Nó cũng chìa tay làm quen

_ùhm, chào - nhỏ này có vẻ hiền và hơi rụt rè.

_người còn lại mà bạn chưa gặp là Mark, có lẽ anh ta trốn ở 1 góc nào đọc sách hoặc ngủ lun rồi- Marie đoán thế

Rồi YK cũng đến rồi chúng tôi ngồi nói chuyện và mua đồ ăn sáng.

Nửa tiếng sau nó rời chỗ đi dạo quanh trường đang dạo quanh vườn bỗng nó vấp phải cái gì đó và “a” của người khi quay lại nó mới biết nó vấp phải 1 cái chân

_Xin lỗi - nó vội vàng

_.....- người đó vẫn im lặng

nó ngạc nhiên quay lại thì thấy đó là 1 chàng trai đẹp, nét đẹp lạnh lùng anh ta cao lăm (1m86, có lẽ vậy) tóc màu hạt dẻ nhưng hơi ngả đỏ, da trắng nói chung 1 từ là anh ta đẹp.

“ủa ủa, nhưng nhìn anh ta quen quen, chết hình như anh ta ngồi cạnh mình thì phải” nó h' mới sực nhớ ra vì nó hok thèm nhìn ng' kế bên mình nên quên mặt.

_này bạn có sao hok? sao hok lên tiếng? - nó hỏi

_hok sao, chưa chết được, chẳng cần phải nói nhieu - Lạnh như tiền

thấy thế nó cũng hok vừa

_được rồi anh hok sao thì tốt khỏi mất công bồi thường - Nó nói rồi đi thẳng nhưng hok quên nhắc nhở - còn 5 nữa vào học

Xong nó đi luôn về lớp.

1 ngày học lại trôi qua nhưng giờ ra về

_êy hum nay đi ăn chung đi - YK phát động

_ùh ý hay đó - Marie cũng hòa theo

_đúng rồi đó, tôi cũng thấy đói nữa - Jason cũng vậy

Riêng nó, Yoon Hye và cái tên Mark lạnh lùng thì hok ý kiến mà đi theo luôn.

Đó là 1 tiệm tên là Sweet Things ở đó bán đủ loại kem , coffee, bánh kem, thức uống và những đồ ăn nhanh.

Marie thì 1 cái bánh hamburger và 1 ly nước cam

YK thì 1 cái bánh gatou chocolate và 1 li milo

Jason thì 1 cái pizza cỡ vừa và 1 ly coca

YH thì 1 ly kem vanilla và nước sinh tố dâu

Nó thì 1 cái bánh Flan và ly sữa tươi hok đường

Mark thì 1 ly capuchino

Xong bọn nó đưa nào về nhà nấy, nhưng nó chưa muốn về nhà mà ghé hiệu sách mua vài thứ rồi mới về.

Về tới nhà

_Janie, lại đây ta bảo - Bà Isa gọi nó

_vâng, có gì hok thưa Bác ? - nó hỏi

_cuối tuần này con có rãnh hok?- bà hỏi

_dạ có thể ăh, nhưng con hok chắc - Nó nói

_ùhm cuối tuần này nhà bạn của ta có mở 1 buổi tiệc, ta muốn con đi cùng ta và thằng Kevin. - bà ôn tồn

_Buổi tiệc sao ăh? - nó hỏi lại

_ùhm thì sao con hok thích ăh ? - Bà Isa lo lắng

_hok phải con hok thích mà con chỉ hok thích tiếng ồn - nó nói

_ăh, thì con có thể ra vườn ngồi, ta chỉ muốn con đi với ta thôi vì thằng Kevin nó chán lắm - bà Isa than

_dạ...vậy con sẽ đi - nó nói

Tối tầm 7 h'

_con lại đây cùng ta ăn tối nào - bà Isa gọi nó, nó cũng ra nhưng nào ngờ lại gặp mặt tên Kevin vô duyên

_dạ mời bác dùng bữa, mời anh dùng bữa - nó miễn cưỡng lắm rồi

trong khi ăn hok ai nói với ai tiếng nào, bà Isa thấy vậy bèn nói

_cuối tuần này Janie sẽ cùng chúng ta dự tiệc tại nhà Well

_sao cơ ? - Kevin như muôn sặc cơm luôn - sao bà hok hỏi ý kiến tôi chứ, sao bà lại tự quyết định hă - anh ta giận dữ

nói xong hăn ta đi thẳng lên lầu.

_Bác ơi Kevin hok muốn thì thôi bác ăh- nó nói

_hok, con phải đi con nhất định phải đi - bà Isa kiên quyết.

13. Chương 13

Thấm thoát 1 tuần cũng đã trôi qua hum nay là thứ 7 là ngày cuối tuần nhưng co phải đi học buổi sáng tới 3 h' chiều mới về.

Vừa về tới nhà bà Isa đã gọi nó lên phòng

_con chuẩn bị đi là vừa 6 h' chúng ta sẽ đi đến buổi tiệc, còn bi h' con lên tắm rửa rồi đi đây với ta.- bà Isa cười hiền

_dạ - nó chỉ biết nghe theo mặc dù vẫn tò mò “đi đâu dzệ ta?”

No làm theo lời bà lên phòng rồi

tắm rửa thay 1 bộ đồ rất ư là giản dị là 1 cái quần jean đen và 1 cái thun trắng.

Bà Isa dẫn nó tới 1 cái Beauty Salon rất ư là sang trọng

_con vào đi - bà nói

nó cũng bước vào và có 1 người nhìn có vẻ rất style

_oh, xin chào phu nhân Richard hum nay bà dẫn ai theo ah? - ng' đó hỏi

_uhm' đây là Janie cháu của tôi còn đây là Nigel, cô ấy là quản lý ở đây - bà Isa giới thiệu - àh hum nay cô hãy làm sao để cháu ta có thể đẹp nhất trong bữa tiệc tối nay là đc - bà Isa dặn dò

_vâng, chắc chắn rồi ah - Nigel trả lời rồi quay sang nó - em theo chị, Linda đâu em hãy lo cho bà Isa

_vâng - nó đi theo Nigel

Xong nó ngồi xuống chiếc ghế, Nigel lấy dụng cụ và bắt đầu là cho nó 1 kiểu tóc. đó là kiểu tóc xoăn nhẹ, búi sang 1 bên, đằng trước là mái xéo và thả xuống vài sợi tóc sài hơi xoăn và trên đầu nó là 1 chiếc ruy băng hình trái tim màu hồng nhìn rất xinh.

Rồi chị ấy bắt đầu trang điểm cho nó. Tiếp đó là phần chọn trang phục và trang sức (cái này thì bà Isa chọn với nó)

Bà Isa chọn cho nó 1 cái áo màu hồng có kiểu rất ư là teenager ngắn ngang gối và đôi giày cao gót có 1 cái nơ hồng

(up lên đại) (màu này t/g hok thích nhưng nó nữ tính nên chọn lun)

5h'30

_alo Kevin àh! con chuẩn bị đi rồi đến đón mẹ - bà Isa gọi điện cho hấn

Còn nó thì vào thay đồ và ra

_con đẹp lắm Janie ah - bà Isa khen làm nó nở mũi lun

khoảng 6h' kém 5 Kevin đã đậu xe trước cửa, hấn bước ra

"wow, sao hum nay hấn khác quá vậy ta" nó nghĩ (chời ng' ta handsome vậy mà nhỏ này kêu khác) hấn mặc nguyên 1 bộ Veston màu trắng bóc tóc đc vuốt keo cẩn thận trong rất lịch lãm và manly làm tim bao nhiêu cô gái trong beauty salon phải ngưỡng mộ nhưng với nó thì bình thường bởi tim nó bị đóng băng. Bà Isa bước ra trước hấn ra mở cửa đón, đến lượt nó bước ra thì hấn như hóa đá, rồi bỗng đỏ mặt "ơ, nhỏ đó đây sao, sao xinh quá vậy, làm mình tưởng cô nào "

_hum nay con thấy Janie thế nào? - bà Isa hỏi Kevin

_uhm'... cũng bình thường- hấn dzã vờ

"anh tưởng mình đẹp lắm chắc" nó tưng tức

6h' 15 nó, bà Isa và tên đáng ghét ấy đã có mặt tại nhà Well

nó phải choàng tay Kevin bước vào

_oh' chào bà Richard bà đã đến rồi àh - Ông Well ra đón tiếp rất nồng hậu.- àh chào cậu Kevin, còn đây là ...

_đây là Janie cháu tôi - bà Isa nhanh nhẹn giới thiệu

_vâng chào ông Well - Nó đáp lễ

_thôi mọi người vào dự tiệc đi - nói rồi ông ta và bà Isa cùng đi nói chuyện với vài người khác

Nó định buông tay ra nhưng Kevin lại giữ lại

_cô còn lạ, hãy theo tôi đi lạc bi h'

_này tôi hok phải con nít 3t với lại tôi có miệng để mà hỏi nhá - nó nói rồi dzứt tay khỏi Kevin -> tự đi.
Nó đi lấy 1 số thức ăn và đồ uống vì thấy hơi đói bụng

Xong tự nhiên ở đâu ra có 1 người đàn ông nhìn lớn hơn nó chừng 6-7t khá bảnh

_Chào cô pé, tôi là William Ford, cô pé lần đầu tiên đến đây àh? - hấn tự giới thiệu

_vâng - Nó trả lời

_thế cô pé tên gì?

_Tôi là Janie - nó trả lời nhưng hok có cảm xúc

_cô bé đi với đi với ai vậy ? - hỏi típ

_với nhà Richard - Nó nói lạnh

_cô pé là người châu Á phải hok, mà nước nào vậy ? - hấn hỏi

_vâng, tôi là ng' Việt - Nó rành mạch

_cô pé mấy tuổi rồi mà cô pé có vẻ ít nói nhĩ? - lại hỏi

_tôi 18, thôi chào anh - nó từ chối 1 cách lịch sự mà hok thêm hỏi hấn 1 câu nào.

“Janie àh, cô bé thú vị đấy” Will nghĩ

Nó bước ra ngôi vườn rộng nơi có hồ bơi và cách xa buổi tiệc.

Nó ngồi trên xích đu và thật tình chờ nghe cuộc nói chuyện

_Mark, đừng bỏ em, hay anh vì con nào mà như vậy, nói cho em nghe ? - 1 cô gái nói trong nước mắt

_hok vì ai cả, chỉ là tôi muốn chia tay với cô thôi, Anna - ng' con trai tên Mark lên tiếng rồi toang bước đi

_Mark, Mark tại sao chứ - cô gái ấy khóc òa

Người con trai bước ra

_òà, thật là cảm động và đau khổ - là nó

_sao cô lại ở đây ? - Mark hỏi

_tại sao lại hok, tôi là khách - nó cũng lạnh lùng

_vậy là cô đã thấy hết rồi àh? - anh ta hỏi

_đương nhiên rõ nữa là đằng khác - nó hơi cười

hấn tiến lại gần nó

_sao cô hok vào ra đây làm gì rồi còn nghe lén ng' khác nói chuyện? - Mả cũng tò mò

_Hok thích ồn ào nên ra đây. còn chuyện nghe lén thì tôi hok hề chỉ tại 2 ng' nói to quá thôi - Nó vẫn tỉnh bơ - mà sao anh hok vào đi ?- Nó hỏi lại

_giống cô thôi - lạnh

_thôi tạm biệt, tôi vào trước đây - nó định đi nhưng Mark kéo lại

_ngồi đây nói chuyện với tôi 1 chút được hok ? - hấn yêu cầu nhưng trong mắt hiện lên 2 chữ “cô đơn”

_cũng được - nó hok đành đi

_cô đi với ai ?- Mark

_nhà Richard - Nó tự nhiên

_là bà Isabella Richard và Kevin Richard đó hả? - anh ta hỏi nó

__đúng, anh biết họ àh ? - nó ngu ngơ
 __ùh nhà Richard là bạn làm ăn của nhà tôi - Mắc giải thích
 __anh là....- Nó mắt sáng bừng như là tìm thấy gì đó
 __đúng tôi là Mark Well con của ông Marvin Well. - hần cười nhẹ
 __wow, anh cười đẹp lắm đó sao hok cười nhùu - nó vô tư
 __hok có gì đáng để cười - hần nói - mà phải công nhận hôm nay cô rất xinh
 __thanks nha - nó nói vô tư hok có chút ngại ngùng - nhìn anh cậu có vẻ cô đơn nhỉ
 __uh', bố mẹ tôi đi làm ăn suốt ngày mà - hần nói
 __liệu tôi có thể làm bạn với anh đc hok - nó chìa tay
 __chẳng phải chúng ta đã cùng 1 nhóm rồi sao ?
 __đúng nhưng chưa kết bạn - nó giữ nguyên tư thế, rồi hần cũng đưa tay bắt tay với nó.
 __thôi cũng trễ rồi chúng ta vào đi - nó định kéo Mark đi nhưng
 __.....- nó đã bị hần kéo lại và nằm trọn trong vòng tay của Mark.
 __này anh làm gì vậy - nó hơi lúng túng và cố đẩy hần ra
 __hãy cho tôi ôm cô 1 chút, chỉ 1 chút nữa thôi - Mark cầu xin
 __... - thấy hần rất cô đơn và cần tình thương nên nó cũng hok vùng vằng nữa mà để cho hần ôm
 1, 2 rồi 3
 __này ôm đủ chưa vậy ? - nó hết chịu nổi rồi
 __uh' xin lỗi- hần nói
 __hok sao - nó cũng hok nói gì nhùu
 Nãy giờ có 1 người đã thấy hết tất cả rồi nắm chặt tay
 “tại sao em lại cho hần ôm mà khoác tay tôi em cũng hok thềm ” mắt người này bỗng trở nên đáng sợ
 9h1' tối nó cùng bà Isa và tên đáng ghét về nhà, trên xe hok ai nói lời nào nó cũng thấy hok khí ngọt ngào
 nhưng cũng hok lên tiếng vì nó hok thích nói chuyện, còn bà Isa thì mệt quá nên ngủ 1 lát.
 Về đến nhà
 __Alex dìu bà vô nhà - xong Kevin kéo tay nó ra sau vườn
 __nãy giờ cô đi đâu? - hần tra hỏi
 __ra vườn ngồi - nó tỉnh như ruồi
 __với ai? - hần gặng hỏi
 __với ai kệ tôi, anh là ai mà tự nhiên tra hỏi tôi kiểu đó? - nó khó chịu
 __chẳng là ai cả nhưng cô mau trả lời tôi - hần nóng
 __anh hok cần biết, thôi hok đôi cổ với anh nữa, tôi đi lên - nó toan bước đi nhưng đâu dễ thế hần kéo giật
 ngược nó lại và
 __...uhm...uhm - đôi môi hần đã đè lên môi nó, nó vùng vẫy nhưng hần quá mạnh nhưng cũng thoát khỏi tay
 hần và rồi
 “bóp”

_anh làm cái trò gì vậy, đồ lưu manh tôi ghét anh - nó nó² mắt rưng rưng rồi chạy đi. “em ghét tôi vậy sao... tại sao ?” hấn đau khổ (chời còn hỏi tại sao nữa, hun ng’ ta rùi mà, tỉnh thấy sợ)

14. Chương 14

Sáng hôm sau (là CN nên nó hok đi học) nó cố “nướng” thật trẻ để hok gặp tên đáng ghét nhưng “ghét của nào trời trao của đó” mà nên vừa cầm hộp sữa bước ra khỏi phòng thì cũng gặp hấn bước ra (phòng đối diện nhau)

“chời ơi xui quá. mới ra đã gặp hấn” nó định bước dzô nhưng vì lòng tự ái và hok mún hấn nói nó là 1 đứa yếu đuối nên đi thẳng mặt lạnh như đá cục.

“chắc nhỏ hận mình lắm, phải làm sao đây?” hấn bối rối khi thấy nó.

Nó xuống bếp và làm 1 hộp Obento phong cách nhật bản riêng ình

Rồi nó chuẩn bị cho 1 buổi picnic 1 mình, nó đem 1 cái dzô to vừa đủ 1 hộp Obento vừa đủ 1 chai nước Cam vắt và 4 cuốn tiểu thuyết dày cộp.

Kevin có vẻ hồi lỗi

_tôi xin lỗi, cô tha cho tôi nhé, để tôi chở cô đi - hấn năn nĩ mặt hết sức đáng thương + bẽn lẽn

_thui đc, tôi sẽ tha (khoan dung ghê) và hãy coi như hok có ngày hôm qua, còn 1 điều kiện anh hãy dẫn tôi ra ngoại ô Tp để cho buổi Picnic

_ok lun tui biết 1 chỗ này là 1 thảo nguyên vắng nhưng cực kì đẹp - hấn mừng rỡ

_thui đi lẹ hết h’ bi h’- nó hỏi Kevin

Rồi 2 đứa cũng tới nơi đúng như lời Kevin nói đó là 1 thảo nguyên đẹp và rộng. nhưng hấn hok dừng lại ở thảo nguyên mà đi sâu vào trong là 1 ngôi Biệt thự rất đẹp và Cực kì bự (hơn ngôi nhà nó đang ở)

_đây cũng là nhà của tôi nhưng đây là nơi để chúng tôi nghỉ ngơi thư giãn - hấn giới thiệu

hấn và nó vào nhà cất xe thì

_Janie cẩn thận, đằng sau cô- nó chỉ kịp quay lại nhìn và “á”

đó là 1 con hổ con lao vào nó

_cô có bị làm sao hok ? - Hấn hỏi - cô đừng sợ nó là Ruby vật nuôi của tôi đó nó hok cắn đâu - hấn típ tục giải thích

còn con hổ thì cứ bám rít lấy nó, nó đi đâu con hổ đi đó

_nó có vẻ thích cô nhỉ ? - hấn nói

_chứ sao tôi mà, mà nó cũng dễ thương nhỉ ? - nó vuốt lông con Ruby - nhưng anh ở Tp làm sao cho nó ăn?

_tôi thuê người huấn luyện và cho nó ăn - hấn nói

_hay chúng ta dẫn nó ra lun đi - nó đòi

_hưm‘ chịu cô vậy - hấn có vẻ hết cách

Hấn, nó và Ruby trải thảm picnic rồi nó lôi em Km900 quen thuộc nghe nhạc -> cả 2 đứa ngủ xong chừng 3 giờ chiều nó thức dậy còn Kevin vẫn đang giấc ngon lành.

Nó lòng vòng quanh đó rồi bỗng trượt chân xuống 1 cái hồ cực rộng lớn nó lại tự nhiên bị chuột rút nên hok bơi được nó la hét cầu cứu nhưng hình như hok ai ở đó (tên kia ở khá xa) nên cũng chẳng ai nghe, 1 2 rồi 10 trôi qua nó đang mơ mang dần.

15. Chương 15

1 2 rồi 10

“chẳng lẽ mình chết như thế này sao ?” nó mê mang dần

Bỗng có 1 bàn tay kéo nó lên và ôm vào lòng, mặt nó thì xanh lét và thở gấp rồi ngất xỉu.

__ày, ô ..có ...ao hok, ề... ỉnh dậy ..au - đó là những gì nó nghe được (t/g dịch lại nè : này, cô có sao hok, nè tỉnh dậy mau)

Nó đã tỉnh dần nhưng vẫn còn mơ màng và

__Bảo. Quân Bảo, anh ở đâu? - Nó la ó rồi bừng tỉnh

__này có sao hok, trả lời đi chứ - Kevin lo lắng

__...ùhm hok...hok sao - nó vẫn chưa hoàn hồn

__mà tại sao cô rớt xuống đó vậy? - hấn hỏi

__àh, tôi đi dạo -> bị hụt chân -> rồi tự nhiên bị chuột rút -> hok bơi được -> bị chết đuối - nó giải thích ngọn ngành

__mủh Quân Bảo là ai vậy? - hấn tò mò - bạn cô àh

__ùhm..... 1 ng‘ bạn đặc biệt, mà anh hỏi làm gì ? - Nó trở lại như bình thường

__thui chúng ta về nhà đi... thôi chết con Ruby đi đâu rồi - Hấn giờ mới hốt hoảng

__chứ nó hok đi theo anh àh?- Nó ngu ngơ

__hok tại tôi hok thấy cô nên đi tìm nó thì lúc đó đang ngủ - hấn lo

__thui đi tìm nó đi chắc nó chỉ ở quanh đây hoặc xa hơn là khu rừng bên cạnh thui àh, hok đi xa được đâu - nó lí luận - tui với anh chia nhau ra tìm đi

__cô đi 1 mình được hok đó ? - hấn hỏi

__này đừng có coi thường người khác như vậy chứ, rút kinh nghiệm rồi - nó tự tin

__được rồi tôi đi hướng này, cô đi hướng kia nha - hấn chỉ

__ùhm - rồi nó bắt đầu đi tìm con Ruby nó bắt đầu đi vào khu rừng.

Khu rừng càng tối dần nhưng vẫn chưa thấy Ruby (đúng hơn là trời đã tối)

__Ruby em ở đâu? Ruby- nó gọi lớn cầu mong con “mèo” con nghe thấy

Nó bỗng nhiên thấy rợn người , trời tối làm nó thấy sợ

__em mau ra đây đi, Ruby - nó đã hoảng sợ thực sự

Nhưng đi 1 lúc nữa thì nó bỗng thấy 1 căn nhà rất to và rất đẹp (kiểu nhà cổ của Pháp)

“oà đẹp quá mình có nên vô hok đây ?” nhưng vì sự tò mò và có 1 cái gì đó như thúc đẩy nó vào ngôi nhà.

Vào trong ngôi nhà là 1 ngôi nhà có người ở và có vẻ trống lẹ nó lên tiếng:

__xin chào có ai ở đây hok ?

__....- hok có ai trả lời

Rồi nó vào sâu bên trong nữa và tò mò mở 1 cánh cửa gần mình.

Nó chẳng thấy gì, là 1 căn phòng trống rỗng nhưng trắng tinh khiết. Nó đóng cửa phòng và định mở cánh cửa thứ 2 nhưng có tiếng nói vang lên:

_này cô pé tại sao lại tự tiện vào nhà người khác như vậy chứ ?

_tôi.. tôi có hỏi nhưng hok ai trả lời và tôi đang đi tìm con Ruby nên vào tìm thử, nếu có làm phiền chủ nhà thì... ch...chào tạm biệt - nó lấp bắp tìm lí do rồi toan bước đi nhưng có 1 cái gì đó nếu nó hok làm là 1 bàn tay kéo ngược nó lại (nhỏ này bị kéo ngược cà mấy lần rồi ấy nhỉ đếm giùm T/g nhe hìhì) và

_ông... ông Ford (ở chap 13) , sao ông lại ở đây ? - mắt nó tròn xoe

_cô pé hỏi lạ thật, nhà tôi tôi ở chứ sao - hấn trả lời mặt đều đều - mà đừng gọi tôi là ông, tôi chỉ hơn cô chừng 6-7t thôi

_đây là nhà ôn... anh ư?(chời ơi trong tiếng anh “You” có quá trời nghĩa nhưng T/g thích nói dzệ cho hấp rấn) sao lại là trong rừng ?- mắt nó tròn thêm như chihuahua (giống lắm mà)

_tôi thích yên tĩnh và thiên nhiên cô pé ạh - Hấn cười

_nhưng mà ông đừng có gọi là cô pé này cô pé nọ nữa được hok? - Nó tức khi hấn gọi thế - tên tôi là Janie

_thôi được nhưng em vào đây tìm cái gì à? - hấn giờ mới hỏi lí do

_là 1 con cạp con tên Ruby - nó nói

_ nó quan trọng lắm àh ? - hấn hỏi

_đúng vậy, nhưng mà anh có thấy nó hok nếu thấy hãy cho tôi biết- nó dạn dò rồi bước đi nhưng cảnh cổng bỗng đóng sầm lại.

_đâu dễ bỏ đi như thế chứ Janie - hấn cười nửa miệng

_anh... anh mún gì ? - nó hoảng sợ

_mún gì àh, tôi muốn cô pé đó? - hấn bi h' như một con cáo dê cụ xấu xa hok hơn hok kém.

_này đừng có đến đây tôi có võ đấy - nó nói . Nhưng hấn vẫn cứ tiến đến và.....

16. Chương 16

_cứu, có ai cứu tui với - nó la hét cầu mong ai đó có thể nghe thấy nó

Hấn ta vẫn cứ tiếp tục tiến tới chỗ nó mặt dê cụ rồi hấn chồm tới ôm gọn nó vào lòng nó cố vùng vẫy hết sức nhưng vì hấn khoẻ như voi nên nó mặc dù có võ nhưng chẳng địch nổi.

Hấn nhấc bổng nó lên, nó vừa la vừa đánh thùm thụp vô người hấn nó tưởng chừng như sắp bị làm mồi cho lão “cáo già” nhưng bỗng

_cạch - Tiếng cửa mở

_bỏ cô ấy ra - là tên Kevin cuối cùng cũng tìm được nó

_oh là cậu ấm nhà Richard đây mà - hấn nói nhưng hok bỏ nó xuống

_Kevin, cứu tôi - nó la - thả tôi ra đồ chết tiệt

_mau thả cô ấy ra- Kevin lúc này đã mất bình tĩnh ví lão “dê cụ” đang có người Kevin “iu”

_hok dễ vậy đâu cậu Richard àh - hấn cười khẩy

Lúc nãy hấn thả nó xuống nhưng 1 tay vẫn giữ chặt tay nó và 1 tay cầm 1 con dao

_Anh muốn gì ? -Kevin lên tiếng

_muốn cô bé này là của tao - hấn dứt khoát

“này, này nói chuyện lâu 1 chút để tôi tìm cách thoát khỏi tay hấn” nó cố dùng ngôn ngữ = mắt để giao tiếp với Kevin

_cái gì cơ ? có cô ấy sao ? nhưng cô ta là bạn gái tôi - Kevin nói to rõ

“chờ anh ta nói cái gì vậy?” nó nghe như mún xịt máu mũi

_hahahahaha..., bạn gái sao? thì đã sao ? - hấn cười

Vì lo nói chuyện nên hấn đã sơ hở nó dùng 1 chân đá con dao văng ra và 2 tay để bẻ tay hấn ngược tay (chắc t/g phải đi học vá) nó dùng chân đạp 1 phát vô bụng thẳng cha “dê cụ” rồi chạy về hướng Kevin. Xong 2 đứa chạy biến.

_này cô thật là rắc rối quá đấy, lần nào cũng để tôi cứu - hấn nói

_hứ làm như anh hay lắm làm lạc con Ruby tôi phải đi tìm nên mới bị thế này - nó nói dzọng trách móc.

_àh tôi tìm được Ruby rồi chúng ta mau về thôi - hấn nói

Nó và Kevin lên xe và quay về Tp (Ruby đã về khu biệt thự của nó ở gần thảo nguyên)

9h' tối tại nhà nó vs Kevin

_hum nay cô làm tôi suýt đứng tim 2 lần đấy - Kevin nói dzọng than vãn

_kệ anh - nó nói rồi đi thẳng lun

_ơh hay nhỉ....?- Kevin nhìn nó mà thấy thật buồn cười .Thế là lại 1 ngày nữa đầy khó khăn đã trôi qua với nó

17. Chương 17

Một ngày mới lại đến với nó

vẫn như thường lệ 6h' sáng nó thức dậy và đến trường lúc 7h'.

nhưng hum nay khi nó nhập lại với cái group Fly high nhưng hum nay thì Mark đã cười (theo mọi người trong nhóm, hok ngoại trừ nó) và mọi người xem đó là 1 kì tích (axax) còn đối với nó thì hok lạ mấy vì dù gì nó đã thấy nụ cười đó rồi hum bữa tiệc.

_hum nay vui lắm hay sao mà cười hoài vậy - nó hỏi Mark

_ùhmvì cậu đó....- hấn nài nhỏ nhưng đủ để hấn và nó đều nghe, nó rất ngạc nhiên.

Giờ ra về

_êy - Mark gọi nó - hum nay tui chở cậu về cho

_ùhm....để coi...- nosuy nghĩ “hấn đi Ôtô mình đi bộ dù gì cũng nhanh hơn đỡ tốn công, ok đi lun”

_Ok, phiền cậu vậy - nó quyết định

_hok sao đâu tự tự nguyện mà - hấn lại cười

_này có ý đồ gì mà cười như thế hở ? - nó nghi ngờ - tôi đai đen Karate đấy nhé

_thôi thôi, tôi sợ cậu lun rồi, đầu óc gì đâu mà đen tối rồi nghi ngờ ng' khác - hấn trêu

_hứ, phải đề phòng chứ - nó héch mặt

Rồi bọn nó cứ vậy mà tíu tít trên đường về

_êy khoan, cậu rãnh hok? - nó đột nhiên hỏi

_uhm' rãnh thì sao? - Mark hỏi lại

_cho tôi quá giang đi siêu thị 1 tẹo , hì hì - nó cười nham nhở

_hok - hẳn trên nó

_đi mờ, giúp thì giúp cho trót đi - nó nắn nĩ mắt long lanh rồi kéo kéo tay áo hẳn

_thui mặt cậu thí gớm quá đi - hẳn bật cười trước hành động của nó. - tui chờ được chưa ?

_uhm' đương nhiên là OK

rồi hẳn "lái" nó vô siu thị

_cô có cần tui giúp gì hok? - Mark hỏi

_nèh anh có biết gì về Mỹ thuật hok? - nó hỏi

_uhm' chút chút, thì sao ?- hẳn thắc mắc

_thì theo tui - nó kéo tay hẳn đi lun (bà nỳ vô tư thấy gớm) làm Mark đỏ mặt

Vào siu thị

_đây rồi - nó la

_hở là cái gì vậy?- Hẳn hỏi

_nhìn mà hok biết àh, là dụng cụ Mỹ thuật đó - nó nói

_ biết, nhưng để làm gì ?- Mark càng ngu thêm

_chời chẳng lẽ tui mua về để xé giấy nhịch màu àh - Nó nói dzọng hài hước - tui đang học thêm khoá mỹ thuật nên cần những thứ này - nó giải thích

_ùh nhưng cậu dẫn tui dzô đây làm chi? - ngây ngô

_thì cậu nói cậu biết chút về nghệ thuật nên tôi dẫn cậu vô lựa đồ dzới tui -nó nói

_ùh - hẳn cũng hok nói gì thêm

Xong hai đứa tranh chấp, cãi nhau, oản tù tí, oánh nhau ì xèo cuối cùng cũng được 1 bộ dụng cụ vừa ý, rồi 2 đứa dẫn nhau dzô McDonald ăn tối lun. sau nó Mark dẫn nó về nhà.

_hum tạm bịt cái coi - hẳn chỉ tay dzô má mình

_mơ đi kưng - nó nói rồi vô nhà lun hok quên cho hẳn cái vẩy tay tạm biệt.

Vô tới nhà

_sao hum nay cô về trễ vậy? -Kevin hỏi

_Đi siu thị mua đồ - nó bơ bơ cái mặt

_với ai?- hẳn hỏi nó

_Mark Well - tỉnh như ruồi

_Sao cô lại đi với tên ấy ? Hẳn có ý đồ gì àh - Kevin tự nhiên hủng hỏ

_ý đồ cái đầu anh áh, anh mới là người có ý đồ đó - nó xơi 1 lèo - Cậu ta cho tôi quá giang thui

_cô mệt ở đâu àh? sao hok kêu tôi đến đón - lại nữa

_tôi hok mệt, mà cậu ta tự nguyện thui, có xe đi ngu gì hok về - nó trả lời như hok có chuyện gì xảy ra

_àh - nó chợt nhớ ra điều gì đó - hum nay tui hok ăn cơm đâu, ăn ở siu thị òy - rồi đi lên lầu lun

_hừm - Kevin lúc này bí lí lắm vì anh ta "ghen" (bá vợ thật, có ai nhận là GF của anh ta đâu mà ghen bóng ghen gió)

__Ngh...Nghì ? - câu nói au chang nhy (y chang nhau, hihi)

__anh anh là TGD ư?- mắt chữ A mồm chữ O

__uh‘ tại sao em lại ở đây? - hấn hỏi - chẳng lẽ em là ...

__đúng tôi là nhân viên thực tập - nó trả lời tự tin

__hay chúng ta đi đâu đó nòi chuyện - Bảo nói

__bi h‘ là giờ làm việc tôi hok thể đi được, tôi tới đây chỉ để chào anh thui TGD ạh, xin chào - nó vội bước ra nhưng Bảo ngăn lại

__em đừng đi, anh xin em đó - hấn nói giọng cầu xin

__....nhưng đây là giờ làm vi...-chưa nói hết đã có gì đó mềm mềm đặt lên môi nó, hấn hun nó

Nó cố đẩy hấn ra nhưng hok nổi (Nghì quá nghì quá)

__uhm‘...uhm‘ - vẫn chưa dứt 1 2 10 hấn mới chịu dứt mặt nó thì đỏ lựng như cà chua (lần đầu tiên kể từ khi nó qua bên này)

19. Chương 19

Trong phòng bi h‘ chỉ có nó và Bảo

__em đừng đi hãy ở bên anh, làm ơn - Hấn nói như tội nghiệp

__nhưng anh là người nói lời chia tay trước - nó vẫn bắt tội hấn

__em hãy nghe anh giải thích đó là vì sự an toàn của em mà thôi - Hấn giải thích

__nhưng....- nó chưa kịp nói thì

“cạch” tiếng mở cửa

__anh Bảo, cái này em hok biết la.... - 1 cô gái rất đẹp vô mà hok gõ cửa - ủa, anh cô này là ai vậy anh ?

Nó bi h‘ cũng dấu ? đầy đầu

__đây là Lục Mĩ Hân con gái của ông Lục Hạo là nhân viên thực tập giống em - Bảo giới thiệu - còn đây la....

__trời sao anh hok giới thiệu hết lun đi, tôi là bạn gái anh í đó- Bảo chưa kịp nói hết câu thì cô gái mang tên Hân lên tiếng làm nó shock.

__cô nói cái gì vậy, ai là bạn trai của cô, đừng có phát ngôn bừa bãi - hấn mắng cô pé đó

__anh còn phải ngại nữa àh - cô pé ấy cười

__có sao thì cô ấy nói như vậy thôi - mắt nó lúc này lạnh như băng tảng - thôi tôi có việc rồi, chào TGD - nói rồi nó đi thẳng ra ngoài làm Bảo đuổi theo nhưng bị cô ả kia giữ lại

__tại sao anh phải đuổi theo cô ấy, hay là cô ta là bạn gái “hờ” của anh àh ? - Hân hỏi (vô duyên quá thấy)

__cô ấy là ai liên quan gì đến cô, cô đứng làm người khác hiểu lầm nữa đc hok? - Bảo nói với dzọng hết sức bực

__nhưng anh cũng đc coi như bạn trai em rồi mà - Hân ồm ồm (ax đây có gọi là “** đờn” hok ta)

__cô tránh ra đi tôi hok phải là bạn trai của cô, ra ngoài ngay - đuổi lun

__ứ ứ chịu - Hân lại nhõng nhẽo đồng đánh bước ra

“rầm” cửa đóng

“trời làm sao bị h’ nhỏ bỏ đi nữa rồi” Bảo vò đầu bứt tóc.

“Tại sao chứ, tôi sẽ hok bao h’tha thứ cho anh ” nó đau khổ rưng rưng rồi đi xin phép bà quản lí cho về sớm
_em hôm nay đi làm thế nào? - Kevin sốt sắn - sao vậy, em bị sao vậy, ai làm cho em khóc ?

Nó hok nói gì nhưng Kevin thì bay dzô an ủi (ôm thì có)

Rồi nó cũng hết khóc

_em nói anh biết đi, ai làm em khóc, nói đi anh sẽ đập chết đứa đó cho em - Hấn hỏi dồn

_anh đừng hỏi nữa em hok mún trả lời, em mệt lắm em đi nghỉ đây - nó nói nhưng rất mệt rồi đi thẳng lên lầu lầu Kevin hực hăng nhưng hok nói tiếng nào.

Sáng hum sau

_anh Paul, xuống gọi cô Janie nhân viên thực tập lên đây cho tôi - Bảo sai thư kí

Rồi anh thư kí đi xuống bộ phận thiết kế

_cô Janie, TGD gọi cô lên phòng ngay - anh ta nói

_vâng nói với TGD tôi sẽ lên ngay - nó nói miễn cưỡng (trong c.ty muh’)

“cộc.. cộc” (bực dzoi)

_em vào đi - Bảo nói

_TGD gọi tôi có chuyện gì ạ ? - nó lạnh tanh

_em đừng gọi anh là TGD nữa được hok, sao hok gọi anh = anh như lúc trước - hấn nói mà mặt nhăng như khi

_nhưng anh là TGD còn tôi chỉ là nhân viên nên tôi hok có vinh hạnh đó - nó nói nhưng hok nhìn

Bảo bực tức đứng lên 2 tay nắm chặt đôi vai mỏng manh của nó

_em có biết khi em đi anh đã như thế nào hok ? đau khổ anh đã rất đau khổ - hấn nói như hét vô mặt nó

_vậy anh tưởng khi anh nói những lời đó tôi vui lắm àh, tôi cũng như anh thôi, nhưng giờ đã quá muộn rồi, sao anh hok đi với cô pé hôm qua ấy - nó nhìn hấn với ánh mắt đau khổ

_anh.....- Hấn hok thể nói lời nào nữa

Nó định quay bước nhưng hấn chồm tới ôm từ đằng sau (cảnh này quen quen)

_anh xin lỗi, anh thật sự xin lỗi, hãy tha thứ cho anh, làm ơn - hấn nói như sắp khóc

ảnh minh họa

_.....đã quá muộn rồi....- nó khóc nức

_chưa chưa đâu - hấn nói

Nó vùng chạy, trời lại mưa, tại sao thế, sao mỗi lần nó đau khổ trời lại mưa

_hức hức...- tiếng nức của nó hòa vào làn mưa lạnh lẽo cô đơn

Lần này Bảo quyết định sẽ hok đánh mất nó lần nữa nên đã chạy theo.

_Nghĩ Nghĩ - hấn hỏi với

Nó vẫn chạy, trong cơn mưa không ngớt.

Rồi mọi thứ như mờ dần trong mắt nó, nó ngất rồi

_Nghĩ Nghĩ, em có nghe anh hok, Nghĩ - tiếng gọi ấy lại vang trong đầu nó

Khoảng 9h’ tối

Nó dần tỉnh lại thì thấy Bảo đang nằm cạnh mình, còn nó thì 1 bộ đồ khác chính xác là bộ đồ của hấn đang ở trên người nó, nhưng nó hok la lên vì nó biết hấn sẽ sai người làm.

Nó toan bước đi nhưng có gì đó đang nắm tay nó là tay hấn, hấn nắm tay nó nhưng hok mở mắt

_Nghi... đừng đi, đừng bỏ anh - hấn mở

Nó định bỏ tay Bảo ra nhưng thấy lạ nên nó áp tay lên trán hấn hấn sốt rồi

“trời, sao sốt cao dữ vậy?”(bà ơi hỏi lạ ng‘ ta chạy theo bà suốt đêm mà, pó tay)

Nó bắt đầu lo, nó vội chạy xuống nhờ người làm nhưng họ về hết rồi còn đâu, nó đang quay lên tự tay “xử lý”

“xin lỗi, tôi hok muốn động dzô người anh đâu nhưng bắt đắ dĩ, mạn phép” nó lạy trời lạy hấn (chài ng‘ ta chưa chết mà) rồi tiến hành công việc.Nó bắt đầu cởi từng nút áo sơ mi của hấn nhưng quay mặt đi

_người gì mà nặng như heo - nó nói xong rồi nó quay lại nhìn (hết chịu nổi oy‘)

Body của hấn thật đẹp hok như nó tưởng tượng là yếu ớt mà là có cơ bắp nhưng hok phải dạng lực sĩ, nước da khá trắng (hok = nó) nói chung là perfect (tuyệt vời)

Rồi tới cái quần (huhu)

“chài, làm sao bi h’” nó nhăn như khi đột

Nhưng nó lấy tấm chăn phủ lên rồi mới dám cởi nên chả thấy gì cả (pew)

“phù cuối cùng cũng xong” nó thở phào

rồi nó đem khăn đắp cho hấn rồi xuống nấu cháo. xong nó lên ngồi cạnh hấn chờ thay khăn. Chờ lâu quá nên nó cũng đi tắm.

“chết rồi cái áo lót ướt rồi làm sao bi h’ ?” cái áo ng** của nó bị ướt xuống sàn ướt, nó đánh liêu đi ra.

_anh tưởng em đi rồi chứ - Bảo đã tỉnh

“chời, sao tỉnh ngay cái lúc này chứ ” nó định quay vô nhưng cũng vậy thui nên giả bộ làm ngơ.

Nó bước ra thật nhà tắm còn có hơi nước (dùng nc nóng) làm nó thêm hấp dẫn, cùng với nước da trắng với cái áo dài của hấn che mất cái quần soóc (ac thằng nào chịu nổi)

_có cháo dưới bếp để tôi đi lấy cho anh - nó bước đi nhưng hấn đã rời khỏi dzường và đứng đằng sau nó từ lúc nào hấn dựa mặt vào tóc và lưng rồi vòng tay ra đằng trước (xỉu)

_lại còn hok mặc, định quyến rũ anh à - Bảo cười rồi hôn vai nó , nó hơi nhích người nhưng hok chống cự (thích mà xạo)

_hok, chỉ tại...- nó định giải thích nhưng môi đã kề môi rồi, (ax) hấn và nó như cuốn hút lẫn nhau.

rồi hấn nhẹ nhàng nhấc nó lên dzường rồi...(t/g hok muốn tưởng tượng nữa đâu, tự hiểu đi ,e chết đây)

20. Chương 20

Sang hum sau nó bật dạy uống nước nhưng trên người chỉ vền vẹn cái chăn

_your body is vẫy perfec, my lady (các bạn tự dịch)

_đừng có nhìn lên chứ - Nó quăng cái gối vô mặt Bảo

Rồi Bảo đứng dậy đến chỗ nó vòng 2 tay qua eo nó nhẹ nhàng hôn lên đôi vai thanh mảnh trắng mịn

_thật mà, em đẹp lắm - Bảo nói làm nó đỏ ửng mặt

_xạo hok chắc nói với nhiều cô rồi chứ gì - nói xéo

_hok có nha đừng có vu oan cho anh đó nha, anh vẫn còn “jin” cho tới ngày hum qua đó nhe - Bảo thanh minh

_hok tin - nó chu môi trêu Bảo

Bảo chẳng nói gì chỉ tặng nó 1 cái hôn buổi sáng nhẹ nhàng ầm áp rồi nó và Bảo ăn sáng

_ấy chết quên gọi cho Kevin, chắc anh ấy lo lắm - no h' mới sực nhớ

_Kevin là thằng nào ? - nổi máu ghen

_anh ta là con của bà chủ nhà nơi em ở, anh ta là người tốt - nó giới thiệu

_anh ta có thích em hok? còn em nữa? - hấn hỏi túi bụi - mà hấn có làm gì em hok ?

_ax, hỏi gì mà nhiều vậy. Anh ta thích hok là chuyện của anh ta sao hỏi em, còn em thì chỉ xem anh ta là anh trai thôi - nó nói tiếp - anh ta mà dám làm gì em, đại đen Kãtè àh nha

_hừm nhưng em đẹp vậy mà, nhưng thằng nào mà dám đụng đến em thì anh giết - Bảo hăm dọa

_tự giết mình đi - nó trêu rồi cười giòn Bảo thì ú ớ chả biết nói gì

_alô ,Janie hả, em ở đâu dzậy? có sao hok? sao hôm qua hok về nhà? - tới tập tập 2

_em hok sao anh đừng lo, em đang ở c,ty, em gọi điện báo cho anh biết thôi lát gặp - nói rồi nó cúp máy

Kevin cũng hok muốn hỏi nhiều vì thấy nó cũng hok muốn trả lời.

Khoảng 6h' nó về tới nhà, Kevin nhảy ra đón

_em về rồi - hấn nhảy chồm tới ôm nó vào lòng như xa mấy năm rồi

_anh làm gì vậy, em chỉ đi có 1 ngày thôi mà - nó hơi ngại vì hành động đó

_thui em dzô nhà đi - Kevin nói

_ủa dì Isa đâu rồi anh ? - nó hỏi vì thấy nhà vắng lắm

_mẹ đi công tác rồi, tuần sau mới về - Kevin giải thích

_uhm' mình ăn tối lun đi - nó nói

_uhm' em đi tắm đi rồi xuống ăn - Kevin cười

Nó lên tắm rồi đi xuống và một bữa ăn tối thật thịnh soạn đã được chuẩn bị với hoa, nến và sampanh

_em ngồi xuống đi - Kevin dịu dàng

_đẹp quá - nó chỉ biết ồ lên thôi

_em ăn đi tự tay anh chuẩn bị đấy (tự hào chưa)

_cảm ơn anh - nó nói

Ăn xong Kevin mở chai Sampanh đổ vào cái ly của nó, nó uống vào và có cái gì đó lộn cộn, nó lấy ra thì ra là 1 cái nhẫn

_lấy anh nhé, Janie - tỏ tình luôn (chắc chắn)

_ơ...em..- nó quá bất ngờ

_anh yêu em, Janie từ lâu rồi nhưng hôm nay mới có thể nói lời yêu em (sến quá ba ời)

_uhm'.....em....- nó lắp bắp - cảm ơn anh về bữa tiệc, nhưng em hok thể, em xin lỗi - nó từ chối

_tại sao chứ, chúng ta như người 1 nhà rồi còn gì? - hấn nói lòng đau rất

_đúng nhưng... em hok hề yêu anh, em xin lỗi - Nó thẳng thừng - anh à, em chỉ xem anh là anh trai thôi

.....- Kevin hok nói gì nữa nhưng nó biết lòng anh đau lắm
 rồi nó và anh mỗi người 1 tâm trạng
 Sáng hum sau nó vừa vô tới c.ty Bảo đã nhảy ra kéo tay nó
 _mọi người nghe đây, xin giới thiệu với mọi người đây là cô Janie là bạn gái của tôi - tuyên bố hăn luôn
 _còn cô Luc thì sao? - NV1
 _ùhm, đúng đó - NV2
 _các vị đừng bận tâm cô Lục và tôi chẳng có quan hệ gì cả chúng tôi chỉ là quen biết thôi - Bảo nói lớn
 _tôi nay đi ăn tối với anh nhé - Bảo quay qua nó
 _ờ....uhm'.. - nó hơi ngại vì trước mặt mọi người
 _đồng ý đi chứ, người ta đã ngỏ lời rồi mà - 1 vài người lên tiếng
 _đúng đó, đồng ý đi - rồi những người khác cũng đồng tình
 _uhm', thôi được ăh - nó nói nhỏ
 “bốp bốp bốp...” tiếng hoan hô của mọi người
 _chúc mừng cô nhe, cô may mắn thật đó, ông TGD này hơi khó tính nhưng vậy là tốt rồi - cô quản lí nói
 với nó , “khó tính àh?” nó hơi tò mò.

21. Chương 21

Tối hum đó, khoảng 5h' chiều, Bảo đang lái xe đến nhà nó, anh đang mân mê cái nhẫn cầu hôn nó
 thì bỗng
 “Kétttt.....” “rầm”
 Tại nhà nó
 “sao trong lòng mình thấy lo thế nhỉ, có cảm giác bất an nữa” nó lo lắng
 “(nhạc bài River flows in you của Yiruma)”
 _alô - nó nhấc điện thoại -sao lại như vậy được - Nó nói như sắp nấc lên từng tiếng rồi vội vàng lấy xe
 chạy vào bệnh viện GREEN GARDEN (đặt đại)
 Tại bệnh viện
 _Bác sĩ bác sĩ ơi, anh ấy có làm sao hok hả bác sĩ - Nó gào khóc đau đớn
 _bi h' chúng tôi chưa làm phẫu thuật mong cô ra ngoài đợi - Bác sĩ khuyên nó
 _hic hic - nó khóc òa
 _Bảo Bảo ơi ! - tiếng của ba mẹ hăn
 _ủa Nghi, sao con lại ở đây? - Mẹ nó ngạc nhiên
 _hức hức, chỉ là con tình cờ gặp lại Bảo - nó giải thích
 _ta vừa sang đây, nghe tin nó như vậy nên chúng ta chạy vô đây ngay - ba Bảo nói
 _mong là nó hok sao, nó mà có làm sao thì ta chết mất - mẹ hăn cũng òa khóc.
 “cạch” tiếng phòng mổ

_ai là người nhà của bệnh nhân - Bác sĩ hỏi

_là chúng tôi - Ba mẹ hấn lên tiếng

_ca mổ đã thành công nhưng e rằng bệnh nhân sẽ mất một phần trí nhớ - Bác sĩ nói giọng vừa vui cũng vừa buồn - bi h' người nhà hãy để bệnh nhân nghỉ ngơi

_cảm ơn bác sĩ rất nhiều - Ba mẹ Bảo mừng

“mất trí nhớ ư ?” - nó hoang mang

3 ngày sau Bảo đã tỉnh dần

_Bảo, Bảo anh tỉnh rồi - nó vui hok ngớt

_ơ ba mẹ, sao mọi người lại ở đây, còn cô là ai? - tay chỉ vô nó

_hơ...- nó quá bất ngờ khi người Bảo quên lại chính là nó - em là Nghi đây

_tôi hok quen cô, cô tránh ra đi - Bảo nói như xua đuổi nó

_anh hok còn nhớ ra em sao - giọt nước mắt đã lăn dài trên khuôn mặt đó

_sao con hok nhớ Nghi, nó là người con yêu mà - mẹ hấn mắng

_con bi h' chẳng có yêu ai cả, sao lại yêu cô ta được - Bảo bướng bỉnh

_sao con lại thế, nó đã thức suốt 3 ngày để chăm sóc con đó- ba hấn thêm lời

_sao cơ? - hấn ngạc nhiên - thôi con muốn ngủ, đừng làm phiền con

Nó bi giờ hững hờ, như con ngốc

“người anh quen là em sao? chẳng lẽ em hok là gi' đối với anh sao? ” - nó bi h' đau đầu lắm

“kítttt...”

_Janie sao cậu lại ở đây? - Mark giờ mới xuất hiện

_ơ hử? là cậu sao Mark - nó như ng' còi trên

_thôi lên xe, tôi chở cậu về - hấn giục nó

_tôi chưa muốn về nhà bi h', hãy chở tôi đi đâu đó được hok ? - Nó nói như cầu xin

_thôi được - Mark cũng hok muốn hỏi nhiều vì biết nó sẽ hok trả lời

Rồi Mark chở nó về khu biệt thự “white heaven” của hấn

_cậu vào đi - hấn thúc

_uhm'- nó bước đi như người vô hồn

nó vào nhà và òa khóc

_hức hức... - nó thực sự đau lắm

Mark hok nói gì, anh cho nó mượn bờ vai để khóc và ôm nó vào lòng (Mark lúc này như người mà nó có thể dựa dẫm)

22. Chương 22

Tối đó nó về nhà trễ, đã vậy còn thần thờ như ma làm cho Kevin rất rất lo lắng

__em có chắc là mình hok sao chứ? - Kevin hỏi mà hok yên

__em hok sao đâu anh đừng lo - nó cười nhẹ

__thôi em lên lầu nghỉ đi, mai anh đưa em đi làm - Kevin dặn dò

__thôi hok cần đâu anh àh, mai em phải đi thăm ...àh... một người quen nên em sẽ xin nghỉ - nó nói

__hay để anh chở - Kevin lại ra ý kiến

__thôi em đã nói là hok cần mà - Nó bỗng nhiên cúi gắt

__ùhm, vậy thôi anh ra đây - hấn cũng bước ra vì biết nó đang mệt

Nó thì bi h' trong đầu trống rỗng, đau khổ

“tôi chẳng lẽ đã làm sai điều gì sao?” nó khóc nức

Sáng hôm sau, nó vẫn quyết định sẽ ến thăm Bảo, khi đi vào phòng bệnh, nó nghe tiếng cười giòn tan của hấn

__haha, em thua rồi, cá cái gì bây giờ - giọng của Bảo

__em hok chịu đâu anh chơi ăn gian - giọng 1 cô gái quen quen

Nó tò mò bước vào và

__a, chị Janie - cô pé ấy quay lại

__oh...cô Lục Hân - Nó rất đổi ngạc nhiên

__sao lại gọi thế cứ gọi em là Hân được rồi - giọng như mật (í ẹ)

__sao cô lại đến đây? - Bảo lạnh lùng

__em đến đây để đưa cái này cho anh - Nó chìa ra một hộp Obento tự tay nó làm ra trước mặt Bảo

__cô thật phiền phức quá đấy - Bảo vô tình quơ tay lỡ làm đổ lun hộp Obento của nó xuống đất

__sao anh lại làm như vậy? chị ấy đã có lòng vậy rồi mà - Hân nói như trách

__.....- mắt nó bắt đầu ngấn nước - thôi Hân àh, nếu có người hok muốn ăn thì có ép họ cũng sẽ hok ăn - nó nói rồi bỏ ra ngoài mặc dù biết Bảo bị mất trí nhưng anh cũng hok nên làm như vậy với nó chứ

__anh àh - Hân làm như hiền lành

__...ùh... thì anh chỉ lỡ tay thôi, anh cũng hok muốn mà - hấn giải thích

__nhưng chị ấy giận rồi - Hân giả bộ phụng phịu

__mặc kệ cô ta đi, cô ta cứ tự xưng là người yêu của anh nữa - Hấn nói trong bực tức - trong khi em mới là người làm anh vui

__ùhm - cười tươi như hoa (cười gì mà cười)

“anh thật là hok thể nhớ ra sao?”- nó như sụp đổ nhưng hok, có cái gì đó thúc đẩy nó - “nhưng hok được, mình hok thể bỏ cuộc như thế này được” (liệu đó có phải tình yêu?)

Tối đó nó về làm thêm 1 hộp Obento và 1 mô hình ngôi nhà khá đẹp mang dòng chữ “Em sẽ mãi mãi yêu anh”, mặc dù hok khéo tay cho lắm nhưng mô hình ấy cũng rất đẹp.

Hum sau nữa, nó đến BV rất sớm, Bảo còn đang “khò khò” trên giường. Nó đặt hộp Obento và mô hình bên chiếc bàn bên cạnh

__hãy ăn thật ngon và nhớ em anh nhé - nó nhẹ nhàng thăm thì vào tai hấn rồi đi khỏi.

Lát sau Bảo thức dậy, nhìn thấy hộp cơm và mô hình mà ngạc nhiên nhưng cứ tưởng là Hân làm cho hẳn.

_chà, con pé ấy thế mà khá khéo nhỉ, cơm ngon mà mô hình cũng đẹp nữa - Hân khen tấm tắc

Buổi chiều hôm ấy, Hân đi vào

_chào, anh khoẻ rồi ấy nhỉ? - Hân trêu hẳn

_ùhm, àh cảm ơn em về hộp cơm và cái mô hình đẹp lắm (chứ sa, người ta mất cả đêm, nhưng làm đối tượng rồi ông ơi) - hẳn khen Hân quá trời

_hộp cơm? mô hình nhà? -Hân trở mắt nhìn hẳn

_hok phải của em hả? - hẳn nghi

_hok là của em anh thấy cơm thế nào? - (nói xạo quá đi) Hân tự nhận

_ngon lắm - Hân cười - nhớ làm nữa nhé

23. Chương 23

Và thời gian trôi qua cũng đã 2 tuần, Bảo đã đc về nhà. hẳn và Hân cứ quần lầy nhau (kì dạ ta).

Một hôm, Bảo nổi hứng

_àh Hân này, em làm Obento cho anh ăn nha

_àh àh, ùhm cũng được ạh - hơi lấp bắp nhưng ngọt xốt

_vậy mai nha - Bảo hẹn

_dạ - (teo teo rùi con ơi)

Thế là Hân phải “dạ” thôi chứ sao nhưng Hân thì lại là 1 đứa con gái quen sống trong giàu sang nên có dụng vô ba cái thứ đó đâu mà biết làm.

_alô đi Ba àh tôi cần có 1 hộp Obento ngay cho sáng mai - Hân ra lệnh rồi cúp cái rụp (đúng là nhà giàu) rồi đi thẳng về phía vũ trường Paradise (tự đặt lun)

“trời, mình đâu có biết làm cái O ..to to (Obento) gì đâu” - bà người làm cũng bó tay nên đành ra tiệm Obento cho dành cho khu Nhật Bản để mua (sax)

còn về nó thì vẫn đang chăm chút cho từng chú gấu bông cầm kiếm (dzậy cho dzống siu nhân, hi’hi’) vì sắp tới ngày sinh nhật hẳn.

Sáng hôm sau

_đây nàh, Obento của anh đây - Hân chìa ra 1 chiếc hộp màu đen

_thanks, Beautiful lady - Bảo cười rồi mở hộp cơm ra nếm thử

wow, cũng rất ngon nhưng hok phải mùi vị như lúc trước nữa (cơm tiệm mà sao giống được --) - Bảo nhận xét

_dzậy là hok ngon hả? - Hân xùi mặt

_hok phải, ngon lắm nhưng anh nhớ hok làm hương vị này giống tiệm Obento Usagi & Ringo (nghĩa là con thỏ và trái táo) - Bảo suy ngẫm

_ùh chắc trùng hợp, hi hi - mặt Hân hơi tái đi vì xem bị phát hiện

Rồi Hân ra ngoài, nhắc điện thoại (các pợn đoán xem gọi cho ai)

_alô, thưa cô Hân - dì ba lên tiếng

_cô mua cơm hộp này ở đâu? hả - Hân tức giận quát (nhưng hok to lắm)

_tôi mua ở tiệm Usagi & Ringo, thưa cô chủ - dì ba nói nhỏ

_trời ạch, dì xem giết chết tôi rồi đó dì biết hok, anh ta mà phát hiện ra tôi hok phải là người làm cơm hộp thì chẳng phải là công cốc ư? - Hân mắng dì ba xối xả rồi bực mình cúp máy cái rụp

_ồ thì ra cô Anna (tên nc ngoài của Hân nhưng T/g sơ sót nên chưa giới thiệu) đây lại lấy lòng TGD của chúng ta bằng cách đó - giọng 1 người đàn ông (nhưng thật ra chỉ có 25 tuổi)

_ồ thì ra là anh, Rick - Hân cũng đáp lại

(t/g giới thiệu lun đây là Rick Steven, trợ lí của Bảo, anh ta là 1 người đầy mưu mô, gian xảo nhưng khá là handsome)

_cô Anna àh, cô làm như vậy hok sợ bị phát hiện àh? - hấn hù dọa

_anh định làm gì? - Hân hỏi ngược

_định làm gì ư? cô nghĩ tôi sẽ làm gì? - hấn tiếng tới gần Hân và ép ả vô tường

_anh mau tránh ra cho tôi - Hân cố đẩy nhưng đã bị hấn giữ chặt

_muốn tôi hok nói ra thì hãy có 1 thoả thuận được chứ? - Hấn nói

_thoả thuận gì? - Hân cũng tò mò

_là.....- Rick khê thì thâm vào tai cô ả

_anh... đồ lưu manh, xảo trá - Hân bỗng tức giận đẩy mạnh hấn ra

_cô chỉ có 2 lựa chọn thôi cô pé àh, 1 là có và 2 là hok - hấn cũng dứt khoát

_anh....thật quá đáng....nhưng tôi cần có thời gian suy nghĩ - Hân nhăn mặt

_được thôi nhưng nhớ đừng có lâu quá nhé cô pé , anh chỉ cho em 4 ngày thôi đó - hấn cười đều, sờ nhẹ vào má Hân rồi đi thẳng

“hừm, phải làm sao đây?” Hân sợ ra mặt

_àh, cảm ơn em về hộp cơm - Bảo vừa bước ra cười với nó

_hả...? àh hok có gì - Hân mặt vẫn còn xanh

_em hok khoẻ àh? - Bảo quan tâm

_e..em hok sao, anh đừng lo - nói rồi cô ả đi thẳng như người vô hồn

Bảo cũng đi vào làm việc lại

“cốc..cốc”

_vào đi - anh lên tiếng

_chào TGD, đây là bản thiết kế mới, mong anh xem qua - nó lên tiếng

_là cô àh, đâu đưa tôi xem - tự nhiên nói năng cộc lốc rồi giựt bản thiết kế từ tay nó - cũng tạm được

_anh làm như anh giỏi lắm ý - nó nói rất nhỏ

_cô vừa mới nói gì đó - tai thính dữ

_ơh tôi có nói gì đâu - nó giả lơ lơ

_thôi cô ra ngoài cho tôi - Bảo nói như xua

_xí - nó vẫn nói nhỏ

Trưa hôm đó, tại c.ty V&H

_wêy, Janie em đi ăn với bọn này nha - chị trưởng phòng rủ nó

_dạ thôi ăh, hôm nay em cần giải quyết 1 số việc với lại em có mang cơm hộp

nói rồi nó tạm biệt cả phòng 1 mình mở cơm hộp của mình chuẩn bị thưởng thức thì “cạch”

_này cô Janie, cô còn ở đó hok, tôi còn thắc mắc ở chỗ này - Bảo mở cửa bước vào căn phòng

_còn nhưng mà bi h' tôi đang ăn - nó trả lời

_nhưng việc này quan trọng hơn - hấn hok cho nó ăn

_ơ ... - nhưng nó cũng cứng họng ai bảo hấn là TGD - thôi được anh có chỗ nào hok vừa ý

_chỗ này.....- Bảo với nó lại nhào đầu vô xấp giấy. Xong xuôi thì “rột rột” bụng của Bảo phát ra thứ tiếng kì lạ (hô hô)

_anh đói rồi ăh, thôi thì ăn của tôi đi - nó nhường phần của mình cho Bảo

_thôi hok cần đâu - Bảo từ chối mặc dù đói

_anh ngại ăh, ở đây chỉ có anh vs tôi thôi đừng sợ bị mất mặt - nó nói như khêu khích

_tôi hok ngại nhưng còn cô thì sao? - Bảo hỏi

_anh khỏi lo - Nó móc thêm 1 hộp nữa trong túi ra (chài đầu ra nhùi vậy)- còn nữa mà

_ax một ngày cô ăn nhiều đến vậy ư? - Bảo trố mắt

_thì làm sao nào? - nó tỉnh bơ

_thì mập như heo chứ sao - thẳng thừng

Nó tức tối ngó quanh mình rồi nhăn nhó - mập như heo hồi nào chứ, tôi có kết hợp tập thể dục mà

_uh' nhưng vẫn mập - hấn trêu nó

_lấy lại lun, đừng ăn nữa - nó định đưa tay lấy lại nhưng hấn kịp giữ chắc

_thôi thôi tôi thua cô - hoà hoà

_hừ - nó tưng tức

hấn mở ra và bắt đầu ăn

“sao cái vị này ...giống quá vậy...chính xác chính là nó” - Bảo ăn rồi nhớ lại

_này hok ngon ăh? - nó chột hỏi

_ăh hok, ngon mà - hấn cười hoà

_vậy sao hok ăn đi - nó thúc

_ùhm ăn - rồi hấn cũng ngấu nghiến

Bỗng Bảo lấy đũa gấp 1 miếng bên hộp của nó

_này làm gì vậy, ăn quýt ăh? - nó phản xạ lẹ gấp lại

Rối cứ thế mà cãi nhau um sùm

_này, cô có thể làm Obento cho tôi thưởng xuyên hok ? - Bảo tự dưng hỏi

_ùhm Ok nhưng tại sao lại là tôi? - nó hỏi

_ùh thì cô làm khá ngon, hợp khẩu vị tôi - Bảo tỉnh bơ

_anh hok trả công cho tôi sao ? - nó đòi hỏi

_thế cô muốn gì? - Hấn ngu ngơ
_hừm.... - nó đến bên cạnh Bảo thì thào vào tai anh rồi đi thẳng lun
_nhớ ra cô? - định hỏi lại nhưng nó đã đi từ lúc nào.

24. Chương 24

Thế là cứ đều đều nó làm Obento cho Bảo nhưng mỗi ngày lại là những chiếc hộp đủ kiểu, đủ màu và đặc biệt là các món ăn thay đổi liên tục nên hok bị ngán.

HUm nay là ngày thứ 4 (hãy tìm số 4 ở chap 23 bạn sẽ được bật mí nội dung truyện) nó mang cơm hộp lên phòng cho Bảo

“cốc cốc...”

_vào đi - Bảo lên tiếng
_tới giờ trưa rồi, anh hok nghỉ àh? - Nó hỏi
_tôi đang phải giải quyết bản hợp đồng này đã - Bảo nói nhưng mắt vẫn chống vô màn hình
_vậy tôi có thể giúp gì được cho anh hok? - Nó cũng thấy hấn vất vả nên mở lời giúp đỡ
_àh, cô xem dzùm tôi nội dung bản hợp đồng này rồi cho ý kiến - Bảo nói
_hừm - Rồi nó bắt đầu xem qua và nhận xét - về nội dung nhìn sơ thì bản hợp đồng này ổn nhưng các điều khoản vẫn chưa thông suốt
_chưa thông suốt ở chỗ nào? - Bảo hỏi thế rồi nó trả lời thế rồi 2 đứa cứ đâm đầu vào việc
Ở trên sân thượng c.ty V&H
_em đã suy nghĩ kĩ chưa hả cô pé ? - Rick cười giọng đùa giỡn
_anh.... nghĩ tôi sẽ bị anh lừa sao? - Hân nói nhưng mặt xanh mét
_oh vậy những chuyện cô pé làm để gạt TGD là hok quan trọng sao? - Hấn cười khẩy
_anh... thật quá đáng...- Hân bi h' rất ức
_mau trả lời đi cô pé ạh - hấn thúc
_thôi được, chỉ cần như vậy anh sẽ hok tiếc lộ chuyện của tôi chứ gì? - Hân nói nghiêm túc
_đúng - hấn cũng vậy
_được rồi 9 h', tại Paradise, tôi sẽ gặp anh ở đó rồi tùy anh - Hân dứt lời và bỏ đi
“chắc chắc, em còn non lắm, Anna ạh” - hấn cười thật đều rồi cũng bỏ đi
Tại phòng Bảo
_hừm tại anh cả đấy làm tôi chết đói rồi nà - nó cần nhằn vì cái bụng của nó đã réo inh ỏi như nồi nc sôi nảy h'.
_tại cô tình nguyện chứ tôi đâu có ép - Bảo đáp chát
_hừ, anh đền đi, đến h' làm việc rồi làm sao ăn đc đây? - nó nhăn nhó như sắp chết
_cô hok ăn 1 bữa thì chết àh? - Bảo nói - người gì mà suốt ngày ăn với uống
_này anh nói câu nữa đi, tôi xuống thông báo với mọi người là anh bạc đãi nhân viên bi h' - nó dọa

__thôi thôi được rồi, tan ca tôi dẫn cô đi ăn, chịu chưa? - Bảo năn nỉ

__okie, đừng có thất hẹn ý nhá - Nó dặn rồi đi xuống phòng làm việc pha 2 ly mang 1 lên cho hân

__này uống đi, cái này là nhanh, gọn, lẹ nhất rồi - nó đặt ly sữa cái cạch rồi đi lun

“cô ta chu đáo thật, nhưng thật ra cô ấy là ai và nhắc mình phải nhớ ra cô ấy” Bảo vẫn còn loay hoay

Tối hôm đó, tại vũ trường Paradise

__tôi tưởng cô pé trốn lun rồi chứ - Rick cười nham nhở

__hừm bi h' làm gì thì tùy anh đi - Hân ra vẻ bực dọc

__từ từ đã nào - rồi hân quay sang anh Bartender - cho 2 “B&B” (Benedictine vs Brandy)

__này cô pé uống đi chứ - hân thúc

__ừ... khá ngon, ngọt và đậm hương- Hân nhận xét

Khi uống cạn ly thì Hân cũng ngà say nhưng vẫn còn khá tỉnh

__rồi chúng ta đi đâu? - Hân hỏi Rick

__Black Pearl hotel - hân dứt câu rồi kéo Hân đi

Tại Black Pearl

__rồi anh muốn làm gì thì làm đi - Hân nói nhưng rất sợ

__em sợ rồi àh, sẽ hok đau đâu - Hân nói rồi tiến lại gần cô ta và bắt đầu sờ soạng..... (tự hiểu hok nói nhiều)

Tại Blue Diamond restaurant

__cô ăn gì thì gọi đi - Bảo nói

__uh'm - nó lật menu và gọi - cho tôi 1 đĩa salad và 1 đĩa bít tết sốt trứng

__cho 1 đĩa pasta bò và 1 ly latte machiato, còn cô uống gì? - Quay sang nó

__anh vẫn thế, hok thay đổi - nó nói nhỏ - latte machiato

__sao cô biết tôi thích nó ? - ngạc nhiên

__chẳng phải ba mẹ anh đã giới thiệu tôi là ai đối với anh rồi sao? - nó nhắc lại chuyện ở bệnh viện còn hân thì im bặt (ngại ngừng)

__cho 1 ly sữa tươi hok đường (y như cũ) - nó gọi

thế rồi cả 2 cùng ăn và trò chuyện lú lo như BT.

Tại bệnh viện

__Bác sĩ bác sĩ ơi, anh ấy có làm sao hok hả bác sĩ - Nó gào khóc đau đớn

__bi h' chúng tôi chưa làm phẫu thuật mong cô ra ngoài đợi - Bác sĩ khuyên nó

__hic hic - nó khóc òa

__Bảo Bảo ơi ! - tiếng của ba mẹ hân

__ủa Nghi, sao con lại ở đây? - Mẹ nó ngạc nhiên

__hức hức, chỉ là con tình cờ gặp lại Bảo - nó giải thích

__ta vừa sang đây, nghe tin nó như vậy nên chúng ta chạy vô đây ngay - ba Bảo nói

__mong là nó hok sao, nó mà có làm sao thì ta chết mất - mẹ hân cũng òa khóc.

“cạch” tiếng phòng mổ

_ai là người nhà của bệnh nhân - Bác sĩ hỏi

_là chúng tôi - Ba mẹ hấn lên tiếng

_ca mổ đã thành công nhưng e rằng bệnh nhân sẽ mất một phần trí nhớ - Bác sĩ nói giọng vừa vui cũng vừa buồn - bi h' người nhà hãy để bệnh nhân nghỉ ngơi.

25. Chương 25

Thời gian cứ như thế mà trôi đi, nó vs bi h2 lại trở thành “cạ cứng”, có thể còn hơn thế nhưng Bảo vẫn chưa xác nhận đó là t/c gì.

“cạch...” tiếng mở cửa và Hân bước vào phòng Bảo

_anh àh! hum nay mình ăn tối nhá - Hân nói giọng năn nỉ

_nhưng anh đã có hẹn với Janie rồi - Bảo nói

_chẳng lẽ cô ta quan trọng hơn em sao - Hân nũng nịu - nhưng chẳng phải lúc ở BV anh rất ghét cô ấy sao?

_nhưng bi h' thì khác - Bảo nói nhưng hok nhìn Hân

_khác ư? chẳng lẽ anh yêu cô ta? - Hân nghi ngờ

_anh... nhưng bi h' em là bạn gái anh - Bảo nói nhưng thật sự anh hok yêu cô ta

_vậy tại sao anh hok đi ăn với em mà đi với cô ta? như vậy mà gọi là bạn gái sao? - Hân nói như rưng rưng

_thôi được rồi, anh sẽ hoãn hẹn đc chưa - Bảo hok còn cách nào khác hok thôi ng' ta lại đồn chuyện linh tinh, mệt.

_vậy mới được chứ - Hân nói như vớ được vàng - em yêu anh

_ùhm - hok hề nói lời yêu

Hân ra ngoài rồi, Bảo lôi pé “dzế” xinh ra ” píp píp”

“buzzzzzzzz” tiếng rung tin nhắn vang lên, nó mở đt ra

“Xin lỗi nhưng hum nay tôi bận rồi, hok đi với cô được”

“hừm” - nó nghi nghi

Hân đang đi ngoài hành lang, thì có 1 bàn tay nắm và kéo cô ta vào bên góc tường

_uhm uhm - Hân cố la nhưng bị tên đó bịt miệng

_shh... là anh đây mà - Rich lên tiếng

_anh làm gì vậy? - Hân mặt tái đi

_anh chỉ muốn gặp em thôi, my girl - hấn cười nham nhở rồi đặt bàn tay dơ bẩn của mình lên người Hân

_anh định làm gì nữa đây - Hân vội vàng hất tay hấn ra

_hừm sao em lại như thế, chẳng phải chúng ta đã thỏa thuận rồi ư? - Hấn cười khẩy rồi hôn mạnh vào môi cô (ép bức) Hân có vùng ra nhưng biết làm sao được hấn là đàn ông mà.

_từ nay em là người của tôi rồi, em phải phục vụ tôi, em hãy nhớ điều đó - hấn nói như ra lệnh rồi bỏ đi để Hân lại với bộ dạng áo xộc xệch.

_hic hic - h' Hân chỉ biết khóc

Tối hum đó tại Royal restaurant

__em ăn gì ? - Bảo hỏi Hân
 __cho tôi 1 đĩa gà sốt cam - và 1 ly sinh tố kem dâu
 __còn anh? - Hân hỏi Bảo
 __cho tôi phần thịt xông khói cuộn phô mai và latte machiato - Bảo gọi
 __anh thích latte machiato ? - Hân hỏi
 __ừh em hok biết sao? - Bảo hơi ngạc nhiên
 __hok phải chỉ là em quên thôi - Hân mặt tái xanh vì sợ lộ tẩy - chắc phải đợi rồi - Hân đánh trống lảng
 “quên sao? chẳng phải cô ấy là bạn gái mình sao mà lại quên? có gì đó...” Bảo đang suy nghĩ thì Hân gọi
 __anh này, ăn xong mình vào Paradise chơi đi - Hân đề nghị
 __sao lại vào đó? - Bảo ngạc nhiên
 __lâu quá em hok đi rồi em muốn đi cùng anh - Hân nói (xạo pà cô chẳng phải ngày nào cô cũng đi àh?)
 __ừm - chịu thôi chứ sao
 Rồi hân cùng Hân thưởng thức bữa tối nhưng có mình cô ta là nói nhiều còn Bảo thì chỉ ừh hử mà thôi
 Khoảng 9h30 tại Paradise (địa chỉ quen thuộc)
 __chúng ta vào đi - Hân dắt Bảo vào
 Đây là 1 vũ trường có tiếng nên rất đắt khách
 Tiếng nhạc xập xình làm Bảo thấy hok thoải mái, anh hok thuộc về nơi phồn hoa ăn chơi này.
 __cho 1 chai Blueberry - Hân gọi
 __anh uống đi rồi ra nhảy với em - Hân nói một cách mạnh dạng
 __thôi em đi trước đi anh sẽ ra sau - Bảo từ chối Hân cũng nghe theo
 Hân ra nhảy, có thể nói cô là 1 người nổi bật trong đám đông
 Rồi Bảo bỗng thấy nhức nhối cái đầu, trong đầu anh bây h' là cả đồng hình ảnh của quá khứ về nó nhưng
 rất lộn xộn hok rõ
 __đau đầu quá - Bảo lắc lắc đầu rồi cúi xuống
 __này này, anh có sao hok ? - là nó
 __hở sao cô lại ở đây? - Bảo rất ngạc nhiên
 __ủa anh cũng ở đây hả? - nó y chang
 __ừm tôi đi với bạn - Bảo nói nhưng hok muốn thú nhận là đi với Hân
 __tôi cũng vậy, đi với mấy đứa trong C.ty mình - Nó nói - mà anh hok sao chứ? đau đầu àh?
 __ừh có hơi nhức đầu -Bảo thú nhận
 __này, sao cô lại ở đây? - Hân lúc này mới đi đến
 __còn cô? - nó trở mắt
 __tôi đi với bạn trai tôi - nói rồi tay chỉ vào Bảo
 __.... - nó cũng hok nói gì - .. vậy thôi tôi đi đây, bạn gái anh tới chăm sóc anh rồi, tạm biệt - rồi nó quay
 chân bước đi nhưng lòng nhói đau
 __em làm gì vậy? - Bảo quát
 __nhưng anh là bạn trai em mà - Hân rưng rưng nhưng Bảo đã chạy theo nó từ lúc nào

_Janie, Janie - Bảo gọi theo sau nó, nó đạp ra khỏi Paradise

_sao anh hok đi với bạn gái theo tôi làm gì? - nó nói như sắp khóc rồi tự nhiên

“tít tít tít tít tít tít tít tít tít” một chiếc xe tải ở đâu ra bị h’ nó mới nhận ra mình đang đứng giữa đường và.....

26. Chương 26

“kít....” tiếng thắng xe của chiếc xe tải. nó nhắm mắt như chờ cái gì đến sẽ đến “ụch” bóng ai đó vút qua ôm nó ngã và lê

_....em bị sao vậy hử?... muốn chết sao?...em có biết tôi muốn võ tim vì em hok? - Bảo xả một tràng vô mặt nó - ...ừ ừ đau đầu quá...

_này anh anh có sao hok? Bảo Bảo - nó hoàn hồn lo lắng cho anh Bảo ngất trong tiếng kêu thảm thiết của nó

“ồ...ee... íi ” tiếng còi xe cứu thương Bảo được đưa vào bệnh viện

30 sau

_bác sĩ bác sĩ, anh ấy có làm sao hok bác sĩ? - nó lo lắng đến tột độ

_cô đừng lo anh ta hok sao - Bác sĩ báo tin lành - Àh tôi muốn hỏi cô 1 câu....

_bác sĩ cứ nói - nó đã bình tĩnh đc phần nào

_có phải anh ta đã từng bị mất trí?

_vâng ạh - nó trả lời - nhưng có gì hok bác sĩ

_vậy thì xin chúc mừng, anh ấy có một số dấu hiệu khôi phục lại được trí nhớ, còn thời gian hồi phục thì chúng tôi chưa thể xác định rõ - ông bác sĩ ôn tồn

_phew vậy thì tốt quá, cảm ơn Bác sĩ - nó thở phào nhẹ tênh rồi bước vào phòng Bảo

_anh hãy mau chóng lành bệnh, hãy nhớ ra em nhé - rồi nó hôn nhẹ lên môi anh cùng với làn nc mắt lăn dài rồi thiếp đi lúc nào hok biết

“đồ ngốc ạh, cho dù anh có mất trí nhớ hay là một thằng điên thì người anh yêu vẫn là em”

rồi hần tự nghĩ tự cười rồi trong đầu Bảo lóe sáng 1 điều gì đó (điều gì ta?)

Sáng hum sau

_hơ...oi - nó vươn vai tỉnh giấc

_em dậy rồi àh? - Mắt Bảo hướng ra cửa sổ

_sao anh hok nằm nghỉ thêm đi - Nó nói

_tôi khỏe rồi, em hok cần lo đâu - Bảo nói rồi quay sang nó - Làm thủ tục xuất viện rồi chúng ta đi đâu đó ăn đi

_ok chờ tôi - Nó nhanh nhẹn bước đi

“huh? chẳng lẽ bác sĩ chẩn đoán sai? dám xưng với mình = ”tôi” ư?” nó tức tối

Xong 2 đứa đến nhà hàng ăn rồi đến thẳng c.ty

_Janie, 2h’ chiều nay em có rảnh hok? - Bảo hỏi

_ừh có, nhưng có gì hok TGD (khách sáo ghê)

_2h' chiều tôi sẽ đến đón em - hấn nói rồi bước đi luôn hok kịp cho nó thối mắ

Đúng 2h' chiều Bảo đến rước nó 15 sau

“kết..” chiếc xe dừng lại ở 1 beauty salon rất sang trọng và rất “bự”

_xin chào anh, John - 1 ng' đàn ông chừng 25t bước ra chào Bảo

_Kyoshi, anh biết phải làm gì rồi đó, tôi đi đây một lát - nói rồi hấn “quăng” nó cho tên Kyoshi kia xong đi thẳng

_cô đừng lo, đây là beauty salon có uy tín nhất bang này - Kyoshi giải thích rồi kéo nó vô “làm đẹp”

Xông hơi, massage, tắm trái cây, làm tóc, trang điểm, móng tay, chọn trang phục,... nói chung là trọn gói và mất 4 tiếng

Chừng 6h' chiếc Ferrari f430 của Bảo đã ở trc1 beauty salon

Anh bước ra mà mọi đứa con gái đều phải “rụng” tim

Anh đang mặc 1 bộ veston đen. màu đen lịch lãm và quyền lực, Bảo bị h' nhìn thật sự rất rất rất Handsome.

_Kyoshi, xong chưa? - anh ta hỏi

Tắm màng thay đồ mở ra và trc mắt Bảo bị h' là một thiên thần - là nó. nó đang sở hữu một bộ sườn xám màu đỏ rất ư là quyến rũ, kết hợp sự quý phái.

Nói chung là tụi nó cực kì xứng đôi. “wow, đẹp đến vậy sao?” Bảo hok tin vào mắt mình “hum nay anh cũng bảnh nhỉ?” nó cũng nghĩ thầm

Rồi Bảo chở nó vào 1 khu biệt thự rất rộng “Dark Angel” nơi diễn ra 1 buổi tiệc của quý tộc và thương gia

27. Chương 27

Tại khu biệt thự “Dark Angel”

_Sao đưa tôi đến đây? - Nó thối mắ

_em cứ vào đi rồi biết nhưng hãy đừng làm gì cả, nếu cần thì hãy thể hiện nó - Bảo dặn dò - ý tôi nói là khả năng của em ấy

_huh? - nó lú lún rồi

Rồi nó “tay trong tay” với hấn đi vào bữa tiệc

_oh! Xin chào TGD John, rất hân hạnh được chào đón anh - một người đàn ông trên 40 chào Bảo rất lịch sự - vậy tiểu thư đây là?

_đây là em họ của tôi - Bảo nói dối

“huh? em họ của anh sao?” - nó hơi nhăn mặt nhưng cũng cuối đầu chào lại

_rất hân hạnh - rồi nó đưa tay ra bắt

Xong BẢO vs nó tìm 1 chỗ để đứng

_đây là lần đầu tiên em vào những nơi sang trọng như thế này phải hok? chắc em còn lạ... - chưa kịp nói hết câu nó đã nói luôn

_xin lỗi nhưng tôi vào những nơi như thế này đã 2-3 lần rồi đấy - nó nói tiếp - vì vậy anh đừng lo tôi hok sao, anh cứ lo việc của mình đi

Nói rồi nó thả tay ra khỏi tay hấn và tự tin bước đi, nó đến chỗ anh bồi bàn gọi 1 ly rượu trái cây rồi ngồi nhâm nhi ngắm bữa tiệc

_tôi ngồi ở đây được chứ, thưa tiểu thư - 1 người đàn ông chừng 25- 26t dáng cao cao, tóc vàng vest trắng nhưng rất phong độ chẳng kém gì Bảo

_anh đừng gọi tôi là tiểu thư, tên tôi là JAnie - nó khó chịu với cách xưng hô của anh ta

_tôi là Andre Dsandro Collete(hơ hơ hơi nhảm), rất vui đc làm quen cô, cô JAnie - hấn đưa tay

_tôi cũng vậy, ông Dsandro - _nó phát âm khá chuẩn) rồi cũng đưa tay đáp lễ

_thế cô JAnie đi cùng với ai thế? - ông ta hỏi

_tôi đi cùng với TGD John - nó trả lời

_oh! Thế cô là gì của anh ta? - Lại hỏi

_là em họ - nó cũng chẳng ngại ngần

_cô ắt hẳn phải là người châu Á - hấn nói - cô rất đẹp, nét đẹp Á Đông đấy, cô JAnie ạ

_thật vậy sao? anh quá khen rồi - Nó cười mỉm chi

_hok đâu, đó là sự thật - hấn ta cũng cười, một nụ cười làm bao nhiêu nàng chết đứng

_thưa hoàng tử, ông Micheal cần gặp người - Bỗng 1 người đàn ông chừng 50t bước đến lễ phép nói

“sao cơ? H....Hoà...Hoàng Tử sao? chắc chắc, chắc chết quá” - nó thầm nghĩ, nhưng hok phải chết vì trai đẹp mà chết vì “mắt đẹp” của các cô tiểu thư, công chúa ở xung quanh đang dò xét

_ôi, tiếc quá! nhưng tôi phải đi rồi, tạm biệt cô - Hấn nhẹ cuối xuống nâng nhẹ và hôn lên bàn tay của nó làm nó có hơi đỏ mặt thật

làm bao nhiêu cô tiểu thư xung quanh lại càng nhìn nó = mắt hình viên đạn

Nó thấy ngọt ngào quá nên cầm ly rượu ra vườn cho thư giãn.

Vừa ngắm khung cảnh, nó vừa hứng gió trời, thật thoải mái, một cách nhẹ nhàng.

Nó nhận thấy đây hok phải là một khu biệt thự mà nó là một tòa lâu đài cổ ẩn sau bức tường khổng lồ.

_sao em ra đây làm gì? làm tôi tìm một muốn chết - Bảo lúc này cũng vừa bước đến

_tại tôi chỉ hok thích chốn phồn hoa đông người mà thôi, nên ra đây ngắm cảnh - nó biện minh

_em thấy khu biệt thự này thế nào? - Bảo tự nhiên hỏi

_ừhm, nó mang một phong cách cổ kính, rất rộng và đặc biệt là kiến trúc của nó thì rất hoàn hảo - nhận xét của nó là thế

_rất tốt, em nhận xét rất chính xác - Bảo nói tiếp - cô biết nó là của ai hok?

_hok - trống hok

_của Hoàng tử Andre Dsandro Collete đê tam - Bảo giải thích

_Andre? hey, có phải anh ta là cái người có mái tóc vàng, mắt xanh lục, dáng cao ặc vest trắng? - nó chợt ngờ ngợ (trí nhớ kém)

_em gặp anh ta rồi sao ? - Bảo hơi ngạc nhiên

_ùh, gặp rồi - Nó trả lời

_em thấy anh ta thế nào? - Bảo chợt hỏi

_để xem nào... anh ta rất đẹp trai, phong độ, giàu có, quyền lực và ga lăng, nói chung là khá hoàn hảo - nó nhận xét làm người kế bên muốn xé toạc tên Hoàng tử kia

_hừm, đẹp trai = tui hok? - Bảo tức hỏi lại

_uhm' hình như hơn một chút thì phải - nó trêu hấn với bộ mặt giả dồ rồi đi luôn. làm hấn tức muốn xịt khói.

Nó đi sâu hơn nữa, vào khu vườn hoa hồng khuất trong góc của khu biệt thự, ở đó có đài phun nước rất đẹp
"khì khì, chắc bi h' anh ta đang tức muốn phun lửa" - nó thầm nghĩ rồi cười khúc khích

Nó bi h' mới để ý đến cái đài phun nước

_wòà, đẹp quá - đến nỗi nó cũng phải thốt lên

Rồi nó tháo giày và nhẹ nhàng đặt đôi bàn chân xuống mặt hồ

_mát thật - nó có vẻ rất thoải mái

_vậy sao? chúng ta có duyên thật đấy - lại là...(là ai thì chắc các pợn cũng biết, thôi thì bật mí lun, HT Andre chứ ai)

_oh, ừh thật trùng hợp ! - nó cũng rất đổi ngạc nhiên

HT bắt đầu tiến lại gần chỗ nó có cái gì đó sau lưng

_tặng cô này - đó là một cành hoa hồng đỏ thắm - cô rất giống bông hoa này, cô có biết hok?

_vậy sao? sao tôi lại hok biết nhỉ? - Nó cũng giả vờ

_đúng, cô là một bông hồng có gai - Rồi hấn cười, nụ cười mê hồn

_chắc chắn. HT thật biết cách làm tan chảy trái tim của cô gái đấy - Nó cười nói

_vậy ư? cô gái ấy là ai? cô có thể nói cho tôi biết hok? - HT Andre giả vờ và chờ đợi câu trả lời thích hợp

_tất nhiên rồi, anh có thể làm tan chảy tất cả các cô gái trong buổi tiệc - Nói rồi nó chuẩn bị đứng dậy thì anh ta níu lại

_vậy còn cô?

_tôi? tôi chẳng phải là một cô gái đang ở ngoài vườn sao?(nghĩa là nó hok có ở trong buổi tiệc) - nó trả lời nhẹ nhàng nhưng Ht cũng đủ hiểu rõ

_Janie, Janie, trễ rồi, chúng ta mau về thôi - Bảo lúc này mới xuất hiện - oh, ngài cũng ở đây sao Ht Andre?

_hừm, thôi cũng trễ rồi, chúc cô về an toàn, hẹn gặp lại cô, hoa hồng có gai - anh ta 1 lần nữa lại hôn lên tay nó như lần này là trc mặt Bảo

_vậy xin phép Ht, chúng tôi về - Bảo tức tối kéo tay nó đi

Trên đường về, chẳng ai nói với ai câu nào

_này, sao im lặng vậy? Giận àh? - nó bi h' mới lên tiếng

_chẳng có gì cả, tôi thích im lặng đấy, liên quan tới cô àh?- BẢo nói năn chả ra sao nữa

_vậy mà còn bảo là hok giận, xí - nó lầy

_vậy còn cô, trong lúc tôi bù đầu bù cổ với cả đồng đối tác, còn cô thì lại đi với anh ta - Bảo cũng trách

_chẳng phải anh Bảo tôi chẳng cần phải làm gì sao - Nó bẻ ngược - còn nữa, tôi chỉ đi dạo rồi tình cờ gặp anh ta thôi - nó giải thích

_....- Bảo chỉ biết im lặng

_này, đừng nói là anh.....- Nó nói bỏ lỡ câu

_tôi làm sao? - nổi nóng

_ghen với HT Andre - nó nói toẹt ra luôn

___ghen... hok thể nào, tôi sao lại phải ghen với hần ta - Bảo lấp bắp

__hok phải ghen chứ là gì? - Nó khích anh - này, chẳng lẽ người anh thích là...tôi...- nó chỉ vô mình

__cái...cái gì chứ? cô tự tin quá rồi đó, ai mà thêm thích cô - Bảo lại ấp úng

__hok ai thêm? anh nói lại đi óh? anh muốn chết hok hả? - nó tức giận (bó tai, trở lại thành trẻ con từ hồi nào dzề trời)

__thôi thôi, tôi đang lái xe, cô mà động tay động chân là chết cả 2 đó - Bảo vửa đầu hàng vừa hăm dọa (kỉ *** ?)

Ở đầu đó trong khu biệt thự “DARk Angel”

__ông Milton, hãy điều tra về cô gái này cho tôi - tiếng một chàng trai tóc vàng đầy uy lực

__vâng - tiếng ông quản gia

“hừm, chúng ta sắp gặp lại nhau rồi đấy, hoa hồng có gai. Cô bé phải là của ta” - hần cười nửa miệng (đều quá nhờ)

28. Chương 28

Sáng hum sau, nó vẫn thức dậy và làm việc như thường lệ nhưng có điều là nó phải vất vả hơn 1 chút vì còn mấy tháng nữa là tốt nghiệp rồi.

“cốc cốc cốc...” nó gõ cửa

__vào đi - Bảo lên tiếng

Nó mở cửa bước vào

__TGD đây là bản báo cáo của Ông Lee bên chi nhánh %\$@ \$#@ - nó nói

__được rồi, để đó cho tôi - mắt vẫn còn dán vô bàn làm việc - Janie này, HT Andre muốn gặp cô đấy, 7h‘ tối Tại “Blue Sky”- Giọng có vẻ hơi giận như hok muốn thông báo cho nó biết

__vậy àh - nói rồi nó quay bước nhưng lại bị gọi giật ngược lại

__này, cô và tên HT kia có quan hệ gì thế?

__ý anh là gì? chúng tôi chẳng có quan hệ gì cả. - nó dứt khoát

__vậy tại sao anh ta lại gặp riêng cô? - Bảo rất thắc mắc

__hơ cái này thì làm sao tôi biết đc, đó là chuyện của anh ta - nó hơi bật cười - mà làm gì anh lại gặng hỏi tôi nhiều vậy?

__có... có.... gì đâu? thì thì tôi thích thì hỏi thôi - lấp bắp như trẻ tập nói

__Thôi tùy anh vậy tôi đi đây - nó nói nhưng lại bước đi luôn

+++++

__thưa bệ hạ, đây là những tài liệu ngài cần - ông quản gia lễ phép

__đc tốt lắm, ông ra ngoài đi - ng‘ đc gọi là bệ hạ phẩy tay

__hừm đc lắm, Janie? ng‘ Đông Dương à? em sẽ phải là của ta, hoa hồng có gai ạ - cười thật sự rất rất đều

Khoảng tầm 7h‘ tại “Blue Sky” 5 star restaurant

__mời cô đi theo tôi - 1 anh tiếp tân

Nó cũng chỉ biết đi theo và nhìn xung quanh

“lạ thật, tại sao nhà hàng gì mà chẳng có 1 bóng người gì cả vậy? sao kì vậy ta?” nó nghĩ sa u khi ngó xung quanh mình

_mời tiểu thư ngồi - anh bồi đẩy chiếc ghế

_anh cho tôi hỏi, sao hum nay nhà hàng vắng khách vậy ? - Nó thắc mắc

_thưa tiểu thư nhà hàng của chúng tôi đã có người bao hết đêm nay rồi ạ? - Anh bồi giải thích - mong tiểu thư chờ một chút ạ

nói rồi anh ta đi vào trong, bi h' chỉ còn mình nó. Một lát sau

_ồ xin chào tiểu thư, hoa hồng có gai - Giọng quen quenm bước từ đằng sau đến

_ồ thì ra HT Andre đây là người bao luôn cả nhà hàng này đêm nay - nó trầm trồ

_cũng chỉ để mời tiểu thư đến dùng bữa mà thôi - chảnh quá dzại trời

_ồ vậy thì hân hạnh quá - nó cũng hơi mỉm cười

_thôi chúng ta cùng ăn đi nào - Anh ta mời nó

_vậy Ht mời tôi đến đây để làm gì? - nó bi h' mới dzô vấn đề chính

_thế cô pé nghĩ tôi mời em đến đây để làm gì? - Hấn hỏi ngược

_tôi chẳng phải là HT làm sao tôi biết đựợc - nó nói

_tôi mời cô đến đây để bàn 1 số việc ấy mà - Cười trừ

Rồi nó và tên HT cứ ăn và trò chuyện

_mời cô - Hấn nâng ly Sampanh mới nó

_uhm, thứ lỗi nhưng làm sao tôi biết trong ly này có thuốc mê hay hok ? - NÓ giả vờ

_cô pé tại sao lại nghĩ vậy?- hấn nhìn nó

_vì tôi cảm thấy thể thư HT - nó nói với giọng nhỏ nhẹ

_tôi nghĩ em đã lầm rồi đấy cô pé - Hấn cười - vậy thì hãy uống ly của tôi

_vậy thì rất hân hạnh - Nó đón lấy ly san panh từ tay hấn rồi ực 1 ngụm nó đứng lên đi về phía cửa sổ

_không khí hôm nay thật trong lành và đẹp thật - nó vừa ngắm cảnh vừa bình luận

_ừm... nó dzống như em đó cô pé ạ - hấn đứng dậy tiến lại gần nó

_HT thật có mắt thẩm mĩ đấy - nó quay lại và 1 nụ hôn (bị hôn) của anh ta dành cho nó

_uh'm uh'm.....- nó cố vùng ra - anh làm gì vậy? ... ư... ư...- nó bị hôn đây là lần thứ 2 nhưng lần này tên HT lại còn sàm sỡ nó nữa bởi vì hum nay nó quá đẹp như 1 vị nữ hoàng (kính) rồi có một mùi hương thoang thoảng nhẹ nhàng phớt qua, nó cứ vậy mà bất tỉnh dần trong vòng tay của ác quỷ....

29. Chương 29

Hum sau, nó dần tỉnh nhưng vẫn chưa tỉnh hẳn

_aahhh.... bỏ tôi ra - Nó vùng vằng la ó om sòm

_uhm....uhm... - có cái gì đó ảm áp quen thuộc đặt trên môi nó, ngọt ngào nhẹ nhàng nhưng làm nó tỉnh giấc _Bảo Kis nó

Nó bật dậy, khóc òa trong vòng tay anh

_em đừng lo đã có anh đây - Bảo cũng dịu dàng ôm nó vào lòng

_nhưng hần hần ...ta ...- nó cứ nắc nứ như thế

_em hok sao, hần ta đã bị anh cho như tử rồi - Bảo an ủi nó

_huh? chuyện là sao em hok nhớ gì cả - nó hơi hoang mang

_hum qua khi em đến gặp hần, anh thấy hok an tâm nên đi theo nhưng khi đến ng' bồi bàn nói hần ta đưa em đi nên anh rượt theo cũng may là kịp nên bị h' em mới nằm ở đây - Bảo giải thích

_phew... - nó như đc giãn dây thần kinh

_mà anh nhớ em có võ vs lại em đâu phải như những đứa con gái khác dễ bị lừa? - Bảo ?

_huh? - (lại huh) no ngạc nhiên - anh nhớ sao?

_hơ... ừ thì anh nhớ ra lâu rồi - Bảo gãi đầu sờn sột - nhưng anh muốn dành cho em 1 bất ngờ

_1 bất ngờ sao? anh có biết là em xem chết rồi hok hả?- nó nói như rưng rưng - đồ độc ác

_thôi thôi cho anh xin lỗi, đừng giận nữa mà - Bảo cầu xin

_hử... - nó dỗi

_hay chúng ta đi đâu ăn đi ha - Bảo chuộc lỗi

_hok thèm - còn dỗi

_chài, trời sập, heo mà còn che đồ ăn nữa - Bảo chọc

_ai là heo còn anh thì sao đồ “Dê cáo”

_huh? sao lại là “Dê Cáo”? - Bảo trở mặt

_thì là đồ Dê xòm vs Cáo dzà đó - Nó chọc rồi hai đứa lại vui như lúc trc đây

5 Năm sau, tại Cảng hàng không quốc tế TSN

_Bảo Bảo - ba mẹ B gọi to

_ba mẹ - Bảo đi và dẫn theo 1 cô gái

_đây là..- Ba B ngạc nhiên

_đây là người con muốn kết hôn - Bảo giải thích

Nó bị h' mới gỡ cái mắt kính đen thui ra

_huh? NGhi? - ba mẹ hần ngạc nhiên rồi mừng ra mặt

_con chào ba mẹ (xưng hô như cũ) - Nó cũng ôm chầm lấy mẹ B

_thôi chúng ta đi thôi, chắc 2 đứa mệt lắm rồi - Ba B thúc

Trên xe hơi

_thế Ba mẹ con biết con về luôn chưa? - Mẹ B hỏi nó

_dạ, biết thưa mẹ nhưng tại con muốn làm cho ba mẹ bất ngờ thôi - nó cười

_con ở bên đó thế nào?có khỏe hok? sống có tốt hok? làm ăn ra sao? - Mẹ B hỏi nó tới tấp

_mẹ làm gì mà hỏi vợ con nhiều vậy, cô ấy đang mệt mà, phải hok e iu? - Bảo nói làm nó rợn da gà

_thôi đi, ghê quá àh, ai là vợ của anh chứ? -Nó nói như lầy

cứ thế mà chúng nó cứ í ớ làm cả xe ngập tràn tiếng cười

_hai đứa thật là lớn rồi mà như trẻ con - ba B mắng iu

1 tháng sau tại NW 5 stars Hotel

_xin chào, chúc mừng - cứ 1 câu nói mà cả mấy trăm ng' lặp đi lặp lại

Tại phòng thay đồ

_hôm nay con đẹp lắm - mẹ nó cười nói

_mẹ, con sẽ đến thăm mẹ thường xuyên - Nó cười trong hạnh phúc

Bởi hôm nay có thể nói là ngày quan trọng nhất trong đời mỗi người _ hôm nay là ngày cưới của nó vs Bảo

Bảo cực kì lịch lãm trong bộ vest trắng của bạch mã hoàng tử

Còn nó tuyệt đẹp và quyến rũ trong bộ áo cưới trắng tuyết

Chúng nó cứ như HT vs CC tay nắm tay và hok bao h' buông ra

Một câu nói cuối cùng quen thuộc của những câu truyện cổ tích, thần tiên và kết thúc có hậu

|| Mãi Mãi Hạnh Phúc Bên Nhau Đến Cuối Đời ||

1 tháng sau đó, trong bàn ăn vs cả gia đình (cả PAMA(nó) + nó + PAMA (Bảo) + Bảo

_chúc mừng con trai, cty ta đã giành được danh hiệu chuyên nghiệp và đứng đầu - Ba B vỗ vai B

_món cuối cùng tới đây - nó bưng món cuối cùng rồi ngồi xuống bàn

_mời cả nhà - Nó định cầm đĩa ăn nhưng - ọe ọe.... ọe ọe

_uhm' con xin lỗi - rồi nó chạy vô toilet

_buồn nôn? - Cả nhà thốt lên (- 2 ng' trẻ)

_huh? có gì sao mà cả nhà ồ lên vậy? - Bảo ngạc nhiên

_thằng con rể của tôi khờ khạo thật - mẹ nó cười

_chúng ta có cháu bông rồi - Ba nó lên tiếng Bảo giờ mới trở mặt

_cháu bông, huh? vậy nghĩa là

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nho-la-dac-biet>